

Misyjne Materiały Liturgiczne

KOLEŃNICY MISYJNI

ROK 2020/21

Link do załączników:

Link do filmów:

Link do załączników:

https://cutt.ly/KM_2020

Link do filmów:

https://cutt.ly/YT_KM_2020

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

Warszawa 2020

Redakcja:
s. Monika Juszka RMI

Redakcja techniczna:
Krzysztof Kopania

Korekta:
Irmina Janus

ISBN 978-83-61859-47-5

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci
01-015 Warszawa, Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9
tel. (22) 536 90 20, (22) 536 90 27
www.missio.org.pl; e-mail: pdmd@missio.org.pl

WPROWADZENIE

Drodzy Kolędnicy Misyjni!
Drodzy Animatorzy!

Podobnie jak w latach ubiegłych, również i w tym roku zaraz po Bożym Narodzeniu wyruszyście z kolędą misyjną. Będziecie przemierzać drogi i ulice swoich wiosek i miast, i odwiedzać kolejne rodziny, głosząc radosną nowinę, że Bóg przyszedł do nas! To piękne i ważne zadanie. To wspaniała realizacja Waszego powołania uczniów-misjonarzy, o którym wciąż przypomina nam ukochany Ojciec Święty Franciszek.

Podczas tegorocznej kolędy misyjnej będziecie szczególnie się modlić i zbierać ofiary dla swoich rówieśników z plemienia Masajów. Będziecie poznawać ich życie, zwyczaje oraz odkrywać rzeczywistość Tanzanii i Kenii, na których terenach żyją. Będziecie opowiadać o nich w odwiedzanych domach, prezentując scenkę przygotowaną specjalnie w tym celu.

Przed Wami naprawdę ważna praca! Wiem o tym doskonale, ponieważ przed rokiem osobiście odwiedziłem Masajów w północnej Tanzanii. Widziałem, jak bardzo potrzebują naszej pomocy, aby mieć łatwiejszy dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej. Uczestniczyłem w katechezach, na których Wasi masajscy koledzy dopiero po raz pierwszy usłyszeli o Panu Jezusie. W jednej z wiosek mogłem się modlić z Masajami i śpiewać z nimi siedząc po drzewem, bo nie mają jeszcze kaplicy, a wspólnota jest zbyt mała i biedna, aby ją wybudować.

Drodzy Mali Misjonarze! Zapraszam Was serdecznie do zaangażowania się w to przedsięwzięcie, aby dzięki Waszej kolędzie misyjnej w codziennym życiu Masajów pojawiło się więcej radości i mogli iść przez życie wraz z Jezusem Chrystusem.

Ks. Tomasz Atlas, dyrektor krajowy PDM

Ofiary zebrane podczas kolędowania misyjnego prosimy przesyłać na następujący adres:

Papiesskie Dzieło Misyjne Dzieci
Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9
01-015 Warszawa

konto PDM

72 1020 1013 0000 0102 0002 7169

PKO BP SA I O/WARSZAWA

z dopiskiem: **Kolędnicy Misyjni**

PRZYGOTOWANIE KOLĘDNIKÓW MISYJNYCH

Pedagogia Kolędniców Misyjnych

Przedsięwzięcie Kolędniców Misyjnych prowadzone jest pod patronatem Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. Dzieci zanoszą radość Bożego Narodzenia do odwiedzanych domów. Zewnętrznym wyrazem tej radości są wypowiedane życzenia i umieszczone na drzwiach błogosławieństwo: C+M+B (Christus mansionem benedicat – niech Chrystus błogosławi temu domowi). Podtrzymanie tradycji ojczystej kultury, a jednocześnie dostrzeżenie tragicznej sytuacji dzieci w krajach misyjnych jest oznaką chrześcijaństwa i patriotyzmu.

Zaangażowanie dzieci w misyjne kolędowanie poprawia sytuację małych mieszkańców krajów misyjnych. Ofiara pieniężna jest przeznaczana na realizację projektów służących bezpośrednio najmłodszym. Dzieci jako kolędnicy misyjni uczą się ponoszenia trudu i składania ofiary z własnego czasu, zdolności, a także rezygnacji z wzięcia dla siebie zebranych pieniędzy.

Przygotowanie bliższe

Czas Adwentu – wykorzystany zarówno duchowo, jak i fizycznie – jest najlepszym czasem do przygotowania Kolędniców Misyjnych. Modlitwa i dobre uczynki dzieci, wchodzących w skład grup kolędniczych, są ich pierwszym darem dla rówieśników, którym będą pomagać, jak też dla odwiedzanych rodzin.

Pierwszy etap przygotowania to podział na grupy, przydział dorosłych opiekunów, a następnie przygotowanie strojów, gwiazdy i skarbonki z napisem: „Dar dla MAASAJSKICH dzieci”.

Kolejny etap to rozdanie ról poszczególnym dzieciom i urządzenie próby z opiekunami grup, którzy wywodzą się np. z Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzyszenia Wychowawców, Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, Ruchu Światło-Życie, Caritas, Rady Parafialnej, Żywego Różańca. Opiekunowie są

niezbędni. Zapewnijmy dzieciom bezpieczeństwo, zwłaszcza w dużych miastach, gdzie ludzie się nie znają i gdzie mogą zdarzyć się próby odebrania ofiar kołędującym dzieciom. Dorośli z jednej strony poświadczają autentyczność akcji, a z drugiej zapewniają dzieciom bezpieczeństwo.

Grupy powinny być nieliczne – cztero lub pięcioosobowe. Będą mogły wówczas swobodnie wejść do mieszkań i przedstawić swój program. Ważne jest również, żeby z parafii została rozesłana jak największa liczba grup.

Przygotowanie bezpośrednie

Przygotowanie to dotyczy uroczystości rozesłania kołędników misyjnych, które odbywa się w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia (*chodzi o samo rozesłanie, niekoniecznie kolędowanie*).

Tego dnia wszystkie grupy w strojach kołędniczych uczestniczą w wyznaczonej Mszy św. Stojąc blisko ołtarza, włączają się w liturgię słowa, modlitwę powszechną lub też tworzą procesję z darami. W komentarzu wierni powinni usłyszeć informację o czasie ich kolędowania. Jeśli parafia utworzy kilkanaście lub kilkadziesiąt grup (*zaangażuje szkołę, a przynajmniej ministrantów, dziecięcą służbę Maryjną i scholę*), to akcję tę uda się przeprowadzić w jeden dzień lub nawet jedno popołudnie.

Samo rozesłanie to modlitwa, którą celebrans odmawia w ramach obrzędu rozesłania tuż przed błogosławieństwem. Dokonuje się ono podczas każdej Mszy św. W ten sposób wszyscy parafianie zostaną poinformowani o czasie i celu przedsięwzięcia.

Kolędowanie

Przyjście do domu z kolędą nie może się kojarzyć – ani kołędnikom, ani przyjmującym ich rodzinom – tylko ze zbiórką pieniędzy. Wartości akcji nie mierzymy bowiem sumą zebranych pieniędzy, ale skutkami duszpasterskimi. Tak więc kolędowanie to przygotowany wcześniej krótki program, zakończony błogosławieństwem wyrażonym w znakach zapisanych na drzwiach wejściowych.

Czas kolędowania

Dobrze by było wytworzyć w parafii zwyczaj kolędowania misyjnego w określonym dniu czy dniach (*np. we wspomnienie św. Młodzianków*). Powinno to odbywać się pomiędzy świętami Bożego Narodzenia a Nowym Rokiem. Przemawia za tym wiele argumentów. Przede wszystkim z tym okresem związana jest tradycja kolędowania, a także jest to czas radości Bożonarodzeniowej. Po drugie – dzieci w tym czasie mają dni wolne od nauki, więc nie odrywamy je od zajęć. Podjęcie akcji w samą uroczystość Trzech Króli uniemożliwi urządzenie w tym dniu zakończenia Kolędników Misyjnych, które powinno znaleźć swój wyraz w liturgii Eucharystii właśnie w Objawienie Pańskie. Wtedy to bowiem w modlitwie powszechnej modlimy się za tych, którzy – otwierając drzwi swoich mieszkań – włączyli się w pomoc dzieciom, a w procesji z darami grupy kolędnicze przynoszą m.in. ofiary zebrane podczas kolędowania.

Spotkanie kolędników misyjnych

Warto postarać się, żeby na zakończenie akcji w diecezji odbyło się wspólne spotkanie biskupa ze wszystkimi kolędnikami misyjnymi. W tym celu należy skontaktować się z dyrektorem diecezjalnym PDM. Na wspólnej Eucharystii dzieci mogłyby usłyszeć pasterskie słowo uznania za wrażliwość ich serc oraz zachętę do dalszego angażowania się w sprawy misji. Spotkanie z biskupem byłoby też okazją, aby „przyjść z kolędą” także do niego – dzieci przedstawiłyby swój krótki program, z którym chodziły od domu do domu.

Liturgiczne Vademecum Misyjne, s. 23-25

U dyrektorów diecezjalnych PDM lub w Dyrekcji Krajowej PDM można zamówić pamiątkę kolędowania, na której znajduje się błogosławieństwo dla rodzin przyjmujących kolędników.

ODCIŚNIJ ŚLAD NA KARTACH HISTORII PDMD!

Drodzy Animatorzy i Opiekunowie grup!

Bardzo dziękuję, że czytacie te słowa, bo to znaczy, że całym sercem zaangażowaliście się w tegoroczną akcję Kolędników Misyjnych. Ukłony dla Was! Działacie w tak wielu miejscach, że warto byłoby się podzielić z innymi swoim zaangażowaniem. Swoją gorliwą aktywnością piszecie historię Kolędników Misyjnych i PDMD w Polsce. Chciałabym Was zatem bardzo gorąco prosić o przesyłanie do nas informacji o tym, co konkretnie robicie. Będzie to wielkie świadectwo dla innych, a dla nas w PDM powodem do radości. Niniejszym pozwalam sobie poprosić Was, abyście do tych wielu godzin przygotowań „doliczyli” jeszcze chwilkę czasu po kolędowaniu i przysyłali do nas:

1. Wypełnioną ankietę z kolędowania.
2. Sprawozdanie, najlepiej napisane przez dzieci.
3. Kilka zdjęć z kolędowania, a do nich dołączone **ZAŚWIADCZENIE OPIEKUNA GRUPY** o posiadaniu zgód rodziców na wykorzystanie wizerunku dzieci (**zgody poszczególnych rodziców zostają u opiekuna grupy. Do PDMD opiekun przesyła tylko jedno zaświadczenie, że takie zgody ma u siebie**).

Informujemy, że okres rozliczeniowy ofiar z Kolędników Misyjnych na projekt roku (grudzień/styczeń) kończy się 31 stycznia z uwagi na potrzebę przekazania sprawozdań do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie, gdzie rozpatrywane są projekty złożone przez misjonarzy z całego świata.

Żeby wziąć udział w projekcie roku 2020/21 (dzieciom maasajskim) ofiary z kolędowania misyjnego należy wpłacić do Dyrekcji Krajowej PDM do końca stycznia 2021 r. Po upływie tego terminu zostaną one wliczone do projektu kolejnego roku.

Wraz z papieżem Franciszkiem zachęcamy Was również do podejmowania w okresie Bożego Narodzenia MISYJNYCH OBOWIĄZKÓW PRZY

ŻŁOBKU. Warto wylosować je razem z dziećmi przed świętami, a później realizować!

Zwracajcie też uwagę na ogłoszenia o konkursie „Nasze kolędowanie misyjne”. Każdego roku docierają do nas prace dokumentujące Wasze radosne głoszenie Ewangelii. Bądźcie z nami i zaglądalejcie na nasze socialmedia!

Życzę dobrego, bezpiecznego (z odblaskami PDMD) i radosnego kolędowania!

Z modlitwą

s. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

UWAGA!

* Zgodnie z art. 8 ust. 1 *Dekretu ogólnego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim, wydanego przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2018 r.* (dalej: Dekret) informujemy, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych są Papieskie Dzieła Misyjne (Skwer Kard. Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa).

2. Inspektorem ochrony danych w PDM został mianowany dyrektor krajowy Papieskich Dzieł Misyjnych (iodpdm@missio.org.pl).

3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w celu podtrzymania kontaktu pomiędzy PDM a Panią/Panem poprzez wysyłanie podziękowań i życzeń, a także okolicznościowej korespondencji.

4. Odbiorcą danych osobowych jest Poczta Polska.

5. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do publicznej kościelnej osoby prawnej mającej siedzibę poza terytorium RP.

6. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane zgodnie z przepisami *Kodeksu cywilnego* o darowiznach.

7. Posiada Pani/Pan prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania zgodnie z Dekretem.

8. Pani/Pan ma prawo wniesienia skargi do Kościelnego Inspektora Ochrony Danych (ul. Skwer Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa, kiod@episkopat.pl), jeżeli uzna Pani/Pan, iż przetwarzanie danych osobowych dotyczących Pani/Pana narusza przepisy Dekretu.

.....
(miejsce i data)

ZAŚWIADCZENIE

Ja niżej podpisany/a..... ,

(imię i nazwisko opiekuna/opiekunów grupy)

opiekun ..... ,

(nazwa grupy, szkoła/parafia, miejscowość)

Posiadam zgody na publikację przesłanych zdjęć/materiałów filmowych od osób pełnoletnich i prawnych opiekunów nieletnich, których wizerunki są na udostępnionych zdjęciach/filmach. Wszystkie zainteresowane osoby zostały poinformowane o możliwości wykorzystania nadesłanych materiałów w ramach statutowej działalności Papieskich Dzieł Misyjnych oraz wyraziły zgodę na ich publikację na portalach społecznościowych¹, na stronach internetowych PDM oraz w czasopismach „Świat Misyjny” i „Misje Dzisiaj”.

.....
(podpis opiekuna grupy)

---

¹ Oficjalne strony Papieskich Dzieł Misyjnych i Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci na Facebooku, Instagramie, Twitterze, kanale YouTube.

.....
(miejsce i data)

ZEZWOLENIE NA PUBLIKACJĘ WIZERUNKU

Ja niżej podpisany/a..... ,

(imię i nazwisko opiekuna/opiekunów)

jako prawny opiekun ..... ,

(imię i nazwisko dziecka)

wyrażam zgodę na publikację jego/jej wizerunku w ramach statutowej działalności Papieskich Dzieł Misyjnych dla promocji inicjatyw Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. Zdjęcia mogą ukazać się na portalach społecznościowych¹ i na stronach internetowych PDM oraz w czasopismach „Świat Misyjny”, „Misje Dzisiaj” oraz innych publikacjach Wydawnictwa PDM *Missio-Polonia*.

.....
(podpis opiekuna/ów)

---

¹ Oficjalne strony Papieskich Dzieł Misyjnych i Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci na Facebooku, Instagramie, Twitterze, kanale YouTube.

ANKIETA

Kołodnicy Misyjni 2020/21 MAASAJSKIM dzieciom*	
Moderator/Opiekun	
Parafia (pod wezwaniem i miejscowość)	
Diecezja	
Liczba grup	
Liczba uczestniczących dzieci	
Liczba dorosłych (opiekunowie, osoby zaangażowane w przygotowanie)	
Liczba rodzin, które przyjęły kołodników	
Rozesłanie (data uroczystości)	
Zakończenie (data uroczystości)	
Czas kołodowania	od..... do .....
Zebrane ofiary	Zebrano ..... zł i przekazano a) bezpośrednio na konto PDM (krajowe) b) za pośrednictwem diecezji
Uwagi i dodatkowe informacje	
Kontakt (adres mailowy)	

* Wypełniając ankietę, wyrażasz zgodę na przetwarzanie danych osobowych przez Papieskie Dzieła Misyjne (Skwer Kard. Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa).

INFORMACJE O MAASAJACH¹

Najważniejsze wiadomości i ciekawostki o Maasajach. Przygotował je ojciec Arkadiusz Nowak SMA, który posługuje wśród nich od 12 lat! Więcej o ojcu Arku i jego pracy dowiedcie się z 6. numeru „Świata Misyjnego”.

MAASAJ to ktoś, kto mówi w języku MAA. Stąd też w pełni poprawna jest pisownia MAASAJ/MAASAJOWIE.

POCHODZENIE

Według niektórych źródeł, Maasajowie na obecne tereny przywędrowali z Egiptu. Byli to wyzwoleni, silni niewolnicy, którzy wcześniej budowali piramidy, a po uzyskaniu wolności poszli daleko na południe w poszukiwaniu najlepszych pastwisk dla swoich stad. Tradycyjny strój Maasajów i charakterystyczny mieczyk przy pasie mężczyzny przywołują na myśl stroje egipskich wojowników ze starożytności.

ZAMIESZKANIE

Afryka. Obecnie Maasajowie zamieszkują Kenię i północną Tanzanię. Jest ich około miliona. Jednak Maasajowie nie lubią liczyć ani siebie, ani krów czy kóz, bo konkretna liczba oznacza coś zamkniętego. Podobnie jest z latami życia lub z liczbą dzieci... Na pytanie „Ile masz dzieci” odpowiedzą „wiele”. Podanie konkretnej cyfry oznaczałoby, że już więcej dzieci nie będzie, więcej lat się nie przeżyje, itp.

JĘZYK

Maasajowie mówią w języku maa. Czasem uczą się również suahili i angielskiego.

ŚWIAT ROŚLIN I ZWIERZĄT

Maasajowie zamieszkują tzw. „step Maasajów”, gdzie klimat jest suchy, bardzo uboga sieć rzek (głównie rzeki okresowe), roślinność trawiasta, sawanna. Lud ten kocha przestrzenie, bezkresne stepy i sawanny. Najważniejszymi dla nich zwierzętami są krowy i kozy. Dawniej chłopiec, który miał stać się mężczyzną, musiał upolować lwa. Dzisiaj w trosce o populację lwów zaniechano tego zwyczaju.

---

¹ Maasai to oryginalna nazwa. Pisownia na życzenie autora.

TRADYCYJNE WIERZENIA

Maasajowie wierzą w jednego Boga. Bóg dla nich to... ona. Jest Matką. Mówią „Lengai Narok” (Ona jest czarna). Kolor czarny jest święty, bo to kolor chmur deszczowych, a deszcz jest błogosławieństwem. Bóg-matka błogosławi deszczem, zapewniając obfitość pastwisk dla stada.

MIESZKANIE

Domy nie są zbyt trwałe. Budowane są z materiałów, które znajdują się dookoła, z drewnianych tyczek i gałązek, a potem oblepiane mieszanką błota, krowiego łajna, trawy, popiołu... Chatki są małe, mają kształt owalu lub koła, a nazywają się MANYATTY. Budują je kobiety.

Wioski (enkang) otoczone są płotem z ciernistej akacji, który robią mężczyźni. W centrum wsi jest ogrodzenie również z akacji, wewnątrz którego na noc zamykane są kozy, krowy i owce.

ŻYCIE CODZIENNE

Maasajowie to lud półkoczowniczy, nie przywiązują się do miejsc, gardzą uprawianiem ziemi, wędrują w poszukiwaniu pastwisk dla liczego stada. Ich życie skupia się wokół bydła. Według Maasajów to właśnie im Bóg podarował całe bydło tego świata. Starcy, kobiety i dzieci pozostają w tym samym miejscu nawet przez kilka, kilkanaście lat, a tylko wojownicy i wybrane kobiety wyruszają ze stadami w poszukiwaniu miejsc na wypas...

Wojownicy i starsi chłopcy są odpowiedzialni za wszystkie zwierzęta (krowy, kozy, owce). Kobiety zajmują się pracami domowymi, wychowaniem dzieci, a także przynoszeniem wody, zbieraniem drewna na opał, dojeniem bydła i gotowaniem dla całej rodziny. Wyrabiają też ozdoby (kolczyki, bransoletki) z nasion, gliny lub koralików. Kolory paciorków mają swoje znaczenie, najpopularniejsze to biały – symbolizujący pokój, niebieski – wodę, czerwony – wojownika/krew/odwagę.

ZWYCZAJE

Głową rodziny jest mężczyzna. Większość ważnych dla całej społeczności decyzji podejmowana jest przez starszych mężczyzn z wioski. Tak zwaną starszyznę. Bardzo istotna dla Maasajów jest wspólnota, dzięki której czują

się silni. Nie jest ważne, kim się jest, bo we wspólnocie każdy jest ważny i ma swoje miejsce.

DZIECI

Dzieci są największym skarbem! Przekleństwem jest nie mieć potomstwa. Bogatym jest ten, kto ma wiele dzieci i wiele krów. Od najwcześniejszych lat na dzieciach spoczywa odpowiedzialność za młodsze rodzeństwo, za pomoc мамie (zbieranie opału, przynoszenie wody). Powierza się im również opiekę na stadami cielaków czy małych kóz, które wypasa się blisko domu. Pójście do szkoły to przywilej i często szef klanu/rodziny decyduje, kto do niej pójdzie, a kto na pastwisko. Szkoły często znajdują się daleko od domu, a językiem urzędowym/wykładowym jest język suahili, co dla wielu chłopców czy dziewcząt jest przeszkodą trudną do pokonania.

UBRANIA

Bardzo popularne u Maasajów jest rozciąganie małżowiny usznej. Lubią też się przyozdabiać - zarówno mężczyźni, jak i kobiety noszą ozdoby zrobione z koralików lub drewna. Ich ulubionym kolorem jest czerwony, chociaż mają również ubrania niebieskie, zwykle w pasy lub szachownicę. Tradycyjnym ubiorem są trzy płótna. Shúkà w języku maa oznacza płótno. Po jednym płótnie na każde ramię, a trzecie zakładane jest na wierzch. Maasajowie noszą też proste sandały, dawniej robione ze skóry krowy, dzisiaj częściej ze starych opon samochodowych.

JEDZENIE

Podstawą diety Maasajów jest mleko krowie i mączka kukurydziana. Na wielkie święta lub dla gości podaje się również miód dzikich pszczół. Mleko pije się świeże lub w słodkiej herbacie. Z mączki gotuje się owsiankę na mleku. Czasem jedzą kukurydzą i fasolę, a jeszcze rzadziej mięso. Ryż, ziemniaki, kapusta, akacja nilowa... Zupy najczęściej gotuje się z roślin, a przekąskami są owoce.

Ks. Arkadiusz Nowak SMA, Tanzania

KATECHEZA DLA DZIECI KLAS I-III PRZYGOTOWUJĄCA DO KOŁĘDNIKÓW MISYJNYCH

TEMAT: Podzielmy się radością Bożego narodzenia.

CELE KATECHETYCZNE:

- wyrażanie radości z Bożego narodzenia;
- poznanie plemienia Masajów;
- poznanie idei Kołędników Misyjnych;
- zachęta do pomocy rówieśnikom w krajach misyjnych.

POMOCE I METODY: Pismo Święte, film, rebus, obrazek, opowiadanie, burza mózgów, taniec, śpiew.

PLAN KATECHEZY

Wstęp: modlitwa, nawiązanie do Narodu Wybranego, rebus.

Rozwinięcie: opowiadanie o zwyczajach Masajów i ich problemach, poznanie idei Kołędników Misyjnych, pomoc masajskim rówieśnikom przez udział w przygotowaniu i przeprowadzeniu kołedy misyjnej.

Zakończenie: taniec i śpiew na wzór Masajów.

Wstęp

Śpiewamy dowolną kołędę jako modlitwę na początek katechezy, a jednocześnie jako wyraz naszej radości z obchodzonych świąt.

Wybranemu przez siebie narodowi Pan Bóg podarował kraj w mleko i miód płynący, co miało oznaczać obfitość, szczęście i dobrobyt. Tak jest to opisane w Biblii: «Daleś im tę ziemię, którą przyrzekłeś uroczyście dać ich przodkom – ziemię opływającą w mleko i miód» (Jr 32, 22). Później do tej ziemi posłał swojego Syna – Jezusa.

Jest jeszcze inny lud, dla którego miód i mleko mają ogromne znaczenie, ale wielu z jego członków nie zna jeszcze Jezusa. Ci ludzie nie wiedzą, że tę ziemię dał im Bóg. A kim oni są?

Rozwiążcie teraz rebus.

+

+

ło = a

ajk

łbład

Rozwinięcie

Przedstawienie plemienia:

Masajowie żyją w Afryce, są ludem koczowniczym, czyli wędrującym. Zajmują się wypasem bydła, które jest głównym źródłem ich utrzymania. Tradycyjny dom dla ludzi, którzy ciągle się przemieszczają, szukając pastwisk i wody, jest mało trwałe. Chaty mają kształt owalu lub koła, a wykonują je kobiety. Są z drewnianych tyczek, wbijanych bezpośrednio w ziemię, przeplatanych mniejszymi gałązkami, które oblepiane są mieszanką błota, trawy, krwięgo łajna oraz popiołu. Manyatta, czyli chata jest niewielka – ok. 3 × 5 m, o wysokości mniej więcej 1,5 m. To w niej rodzina gotuje, spożywa posiłki, śpi, prowadzi życie towarzyskie i przechowuje żywność i wszystko inne, co posiada. Często w niej żyją również małe zwierzęta gospodarskie. Wioski są otoczone płotem w kształcie okręgu, które wykonują mężczyźni zazwyczaj z gałęzi ciernej akacji. Nocą bydło domowe – kozy i owce – zamyka się w centrum wioski, z dala od dzikich zwierząt. Bezpieczeństwo klanowi zapewnia specjalna grupa mężczyzn – tzw. wojownicy.

Mężczyźni są odpowiedzialni za wypasanie zwierząt oraz za podejmowanie decyzji ważnych dla grupy. Kobiety zaś zajmują się pracami domowymi, a także zaopatrzeniem domu w wodę, zbieraniem drewna na opał, dojeniem bydła i przygotowaniem posiłków dla całej rodziny. Masajskie kobiety robią ozdoby i biżuterię z koralików. Bogactwem Masajów są dzieci i bydło. Kiedy Masaj ma dzieci, a nie posiada bydła, jest biedny. Jest też biedny, gdy ma

bydło, a nie ma dzieci. Bogaty jest tylko wtedy, kiedy ma jedno i drugie. Mali chłopcy są zobowiązani do wypasania cieląt i jagniąt, ale spędzają też czas na zabawach. Dziewczynki natomiast są odpowiedzialne za dodatkowe prace przy gotowaniu czy dojeniu.

Masajowie bardzo lubią śpiewać i tańczyć. Ich najważniejszym skarbem jest miód i mleko, które nawet są składnikami wody święconej. Bardzo często używają jej ci, którzy uwierzyli w Pana Jezusa.

Kobiety w biżuterii zrobionej przez siebie

Mężczyźni w tradycyjnych strojach

Ten dzielny, wojowniczy i radosny lud ma swoje problemy. Tylko niewielu z nich zna Pana Jezusa. Radosna wiadomość, że narodził się Zbawiciel świata, do niektórych z nich dotarła dopiero dwa lata temu. Masajowie nie mają również dostępu do edukacji, do wody pitnej, brakuje im też lekarstw.

My, Polacy, od wielu już wieków cieszymy się, że Syn Boży zamieszkał między nami i tę radość okazujemy w różny sposób. Dekorujemy choinki w domu, odwiedzamy szopki w kościele, obdarowujemy się podarkami. I tą radością się dzielimy, np. kolędując wśród mieszkańców swoich parafii. Mamy bardzo dużo sposobów, by pokazać, jak bardzo się cieszymy z największego DARU, jaki Bóg Ojciec dał człowiekowi.

A jak podzielimy się tą radością z Masajami? Pan Jezus oczekuje od nas współpracy. Pragnie, byśmy przyjęty DAR przekazywali dalej, nawet bardzo daleko, na wszystkie kontynenty, m.in. do Afryki. Jakie więc mamy propozycje?

Pomysły dzieci – burza mózgów

Po omówieniu propozycji dzieci zachęcamy je do uczestnictwa w kolędzie misyjnej. Prezentujemy film: https://youtu.be/2_IT9U_WLdc

Podczas kolędy, dzieląc się radością z narodzin Syna Bożego w swoich sercach, przesyłamy tę radość również naszym maasajskim rówieśnikom. A mieszkańcom, których odwiedzamy, mówimy o nich i w ten sposób wprowadzamy duchową, serdeczną więź Bożej rodziny nawet między kontynentami. Uzbierane przy tej okazji pieniądze przekazemy na pomoc dla małych Masajów. Poczujemy się wówczas za nich odpowiedzialni jak brat za brata i siostra za siostrę.

Zakończenie

Oglądamy króciutki film ukazujący taniec Masajów:

<https://www.youtube.com/watch?v=ov2F3EHs558>

Wyrażmy naszą radość z narodzenia Pana Jezusa i zatańczmy jak Masajowie. Ustawmy się w kółku i w rytm muzyki (włączamy jeszcze raz film, tym razem może być sam dźwięk) i skaczymy w górę i w dół, utrzymując prostą postawę i nie dotykając piętami podłogi.

A teraz spróbujmy zaśpiewać jak Masajowie, przedłużamy samogłoskę „o”, podczas wydechu głowa jest nachylona do przodu, przy wdechu do tyłu.

(W tle muzyka z wcześniej proponowanych filmów)

s. Bogusława Stanisł, Służebniczka NMP, archidiecezja krakowska

KATECHEZA DLA DZIECI KLAS IV-VI PRZYGOTOWUJĄCA DO KOLĘDNIKÓW MISYJNYCH

TEMAT: Z pomocą maasajskim¹ dzieciom

Założenia edukacyjne

1. CEL OGÓLNY

Zapoznanie uczniów z ideą Kolędników Misyjnych dla maasajskich dzieci i zachęcenie ich do udziału w tej akcji.

2. CELE SZCZEGÓLWE

Wiedza

Uczeń:

- zna sytuację masajskich dzieci
- wie, czym jest akcja Kolędników Misyjnych.

Umiejętności

Uczeń:

- umie opowiedzieć o ludzie Maasai
- umie wytłumaczyć, kim są kolędnicy misyjni
- wymienia możliwe sposoby pomocy misjonarzom.

Postawy:

- uczeń modli się za Maasajów i pracujących wśród nich misjonarzy
- postara się włączyć w akcję Kolędników Misyjnych.

3. METODY DYDAKTYCZNE

Praca z czasopiśmie, rozmowa kierowana, pokaz zdjęć, quiz, obserwacja, filmiki.

4. Przebieg zajęć

a. Rozpoczęcie katechezy modlitwą. Omówienie spraw organizacyjnych, sprawdzenie listy obecności, pracy domowej, powtórzenie ostatniej lekcji.

b. Rozmowa kierowana:

---

¹ Pisownia na życzenie autora

- *Jaki teraz mamy okres liturgiczny? (Adwent)*

- *Do czego Adwent nas przygotowuje? (do powtórnego przyjścia Pana Jezusa i świąt Bożego Narodzenia)*

- *Jaki jest kolor liturgiczny Adwentu? (fioletowy)*

- *Ile czasu trwa? (4 niedziele)*

Pięknie odpowiadaliście. To prawda, że kolorem liturgicznym Adwentu jest fiolet, kolor oczekiwania. Na pewno wiecie, jak ważne są kolory dla człowieka. Mają przeróżne znaczenia. Dzisiaj opowiem wam o ludziach, dla których najważniejszym kolorem jest... CZARNY (na tablicy, z boku, wieszamy zdjęcia Maasajów – do pobrania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>). Dla nich jest to kolor chmur deszczowych, które są największym błogosławieństwem. Po deszczu bowiem wszystko rośnie i będzie dużo żywności. Ale o tym za chwilę.

Wcześniej powiedzieliście, że właśnie przygotowujemy się do świąt Bożego Narodzenia. A skąd wiecie o narodzeniu Pana Jezusa? (od rodziców, dziadków, z kościoła, z katechezy...) Jak dawno usłyszeliście o Bożym narodzeniu? O tym, że Pan Jezus przyszedł na świat i narodził się w Betlejem? (od zawsze, od urodzenia, od wielu lat...) Jeszcze wcześniej wiedzieli o tym wasi rodzice, dziadkowie, pradziadkowie, itd. W naszym kraju od ponad 1000 lat znamy Pana Jezusa. Ludzie, o których chcę wam dzisiaj opowiedzieć, usłyszeli o Nim ... dopiero kilka lat temu. To bardzo niedawno! Czy jesteście ciekawi, co to za ludzie i gdzie mieszkają?

c. *Praca z czasopismem. Świat Misyjny numer 6/2020*

Opowie wam o nich o Arkadiusz, który pracuje wśród nich na co dzień. W gazetce, która macie przed sobą, jest z nim wywiad.

(Dzieci czytają wywiad – np. z podziałem na role: jedno zadaje pytania, drugie udziela głosu o. Arkowi albo dzieci czytają w ciszy w parach lub grupach)

d. *Szybki QUIZ*

Nauczyciel zadaje pytania. Kto pierwszy do góry podniesie zamknięty już Świat Misyjny, ten odpowiada. Należy przewidzieć nagrody (zdjęcia maasajskich dzieci, które później uczniowie wkleją do zeszytu. Trzeba tak popro-

wadzić zabawę, aby każde dziecko wygrało obrazek! Obrazki do pobrania na <https://dzieciom-misji.missio.org.pl/>. Każdorazową odpowiedź, zapisaną na dużych kartkach, wieszamy na tablicy).

Uwaga! Czy wszystkie gazetki już zamknięte? Ciekawe, co zapamiętaliście z wywiadu? Kto pierwszy ten lepszy, ale osoba przekrzykująca innych zostanie zdyskwalifikowana!

- *Jak nazywają się ludzie, wśród których pracuje o. Arkadiusz?*
(MAASAJOWIE)

- *W jakim języku mówią Maasajowie?* (MAA)

- *Dlaczego podwójne „aa” w słowie Maasaj* (BO MÓWIĄ JĘZYKIEM MAA)

- *Na jakim kontynencie mieszkają Maasajowie?* (W AFRYCE)

- *W których krajach Afryki mieszkają Maasajowie?* (W KENII I TANZANII)

- *Czym na co dzień zajmują się Maasajowie?* (HODOWLĄ ZWIERZĄT)

- *Jaki kolor jest dla nich święty?* (CZARNY)

- *Dlaczego?* (BO SYMBOLIZUJE CHMURY DESZCZOWE)

- *Co jest największym bogactwem Maasajów?* (DZIECI I KROWY)

- *Co najczęściej jedzą/piją Maasajowie? Jakie jedzenie jest dla nich najważniejsze?* (MLEKO I MIÓD)

- *Czego najbardziej potrzebują maasajskie dzieci?* (SZKOŁY I LEKARZA)

- *Jak ma na imię misjonarz, który pracuje wśród Maasajów od 12 lat?*

(O. ARKADIUSZ)

e. Podsumowanie na podstawie napisów na tablicy.

Macie naprawdę super pamięć! Teraz już wiecie, że w dalekiej Afryce, w Kenii i Tanzanii, mieszkają Maasajowie, czyli ludzie, którzy mówią językiem maa. To lud, który głównie zajmuje się hodowlą zwierząt. Chłopcy wypasają mniejsze zwierzęta, gdy tylko nauczą się chodzić. Dziewczynki natomiast pomagają w domu i zajmują się młodszym rodzeństwem. Świętym kolorem Maasajów jest czarny, bo to kolor chmur, które przynoszą deszcz, czyli błogosławieństwo dla ludzi i zwierząt. Maasajskie dzieci bardzo chciałyby chodzić do szkoły, ale mają do niej za daleko, a ponadto w domu jest dużo pracy. Kiedy

chorują, wtedy jest problem, ponieważ nie mają dostępu do lekarza. Ojciec Arkadiusz i Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci starają się im pomóc.

A teraz na chwilę przenieśmy się do Maasajów!

Nauczyciel włącza filmik na <https://www.youtube.com/watch?v=o-v2F3EHs558>

Ojciec Arek i inni misjonarze potrzebują naszej pomocy, żeby mogli pomagać maasajskim dzieciom... Żeby mogli wyposażyć je w mundurek szkolny, książki, lekarstwa. Wy też możecie pomóc, stając się pomocnikami misjonarzami. Jako kolędnicy misyjni możecie nieść ludziom radosną nowinę o Bożym narodzeniu i opowiadać o maasajskich dzieciach, które nie znają jeszcze Pana Jezusa. Zobaczcie, co robią kolędnicy misyjni:

<https://www.youtube.com/watch?v=2 IT9U WLdc>

Zachęcam was do włączenia się w naszą akcję. Zapytajcie rodziców, czy będziecie mogli zostać w tym roku kolędnikami. Jeśli wyrażą zgodę, wtedy na specjalnym spotkaniu przekażę wam szczegóły.

f. Notka w zeszytcie.

Dzieci zapisują lub wklejają przygotowany przez nauczyciela fragment z tegorocznej scenki kolędniczej:

Jestem Maasaj, dumny, silny, zwierząt bardzo dużo mam
i na co dzień mieszkam w wiosce, tutaj wszystko dobrze znam!
Krowy, kozy wypasamy, owce także hodujemy,
ale oprócz wszystkich zajęć bardzo uczyć się pragniemy.
Gdy do szkoły jest daleko, pracy w domu bardzo dużo,
to nie każdy z nas się uczy, bo to wiąże się z podróżą.
Do lekarza jest daleko, lepiej zatem nie chorować,
mleko z miodem nam pomaga w dobrym zdrowiu się zachować.
Czasem jednak nawet u nas są choroby i trudności,
pamiętajcie więc w modlitwie o Maasajach z odległości.
Pod tekstem dzieci wklejają zdjęcie maasajskiego dziecka.

g. Praca domowa

1. Zróbcie maasajską bransoletkę z plasteliny, modeliny, kolorowych paciorków

ków, kuleczek z papieru lub bibuły, itp. Widzieliście na filmie i zdjęciach, że Maasajowie bardzo lubią ozdoby z koralików.

2. Wieczorem spójrzcie na zdjęcie w zeszycie i odmówcie modlitwę «Zdrowaś Maryjo» (lub inną) za o. Arka i waszych maasajskich rówieśników.

h. Modlitwa na zakończenie

s. Monika Juszka RMI, Warszawa PDM

KONKURS!

Zapraszamy do udziału w ogólnopolskim konkursie „Nasze kolędowanie misyjne”. Prace plastyczne, w dowolnej formie, dokumentujące kolędowanie, prosimy przysyłać do 31 marca 2021 roku na adres [HYPERLINK "mailto:pdmd@missio.org.pl"](mailto:pdmd@missio.org.pl) pdmd@missio.org.pl lub Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci Skwer Kardynała S. Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa, z dopiskiem „Nasze kolędowanie misyjne”.

LITURGIA ROZESŁANIA KOLEŃNIKÓW MISYJNYCH

~ 26 grudnia, św. Szczepana ~

Komentarz na wejście

Trwając w radości Bożego Narodzenia, gromadzimy się na Eucharystii. Chcemy, aby *Słowo, które stało się Ciałem*, uczyniło sobie miejsce również w naszych sercach. Otwieramy serca i dłonie, aby zaczerpnąć ze źródła Bożej dobroci i razem ze świętym Szczepanem z mocą świadczyć, że w Eucharystii *samo niebo się dla nas otwiera*. Pragniemy też, aby wszyscy, którzy dopiero poznają Ewangelię, mogli doświadczyć tej wielkiej tajemnicy.

Karmiąc się chlebem z nieba, który dał nam Ojciec, chcemy się modlić za koleźników misyjnych, którzy w tym roku będą dzielić się z nami radością Bożego narodzenia i opowiadać o dzieciach z plemienia Masajów. Niech dzięki świadectwu ich wiary te koczownicze plemiona poznają Ewangelię i spotkają Pana Jezusa, aby móc Go naśladować w codziennym życiu.

Myśli do homilii

1. Świadectwo

Spotkałem kiedyś chłopca, który siedział samotnie na ławce przed kościołem. Nieco wcześniej widziałem go przy ołtarzu, bo jest ministrantem. Podeszedłem więc do niego i zagadnąłem: *Widziałem, w jakim skupieniu służyłeś do Mszy Świętej. Widać było, że bardzo kochasz Pana Jezusa!* A on z żalem w oczach odpowiedział: *A ja myślę, że chyba nie bardzo Go Kocham. Dlaczego tak mówisz?* – zapytałem. *W niedzielę razem z naszym klubem sportowym jadę na zawody. Bardzo się ucieszyłem, że trener wybrał mnie do reprezentacji, ale zupełnie zapomniałem, że przez to nie będę na Mszy Świętej. Jak*

mogę się cieszyć z zawodów, skoro przez udział w nich nie będę na niedzielnej Mszy? Tak mi wstyd... - odrzekł i spuścił głowę.

Jakże byłoby pięknie, gdyby wszystkie dzieci czuły w sercu taki smutek, gdy w jakiś sposób zawiodą Pana Jezusa, pomyślałem. Głośno jednak odpowiedziałem: *Nawet nie wiesz, jak bardzo Go kochasz! Już samo to, że jest ci przykro, jest największym dowodem na twoją miłość do Pana Jezusa. Nie smuć się, porozmawiaj z rodzicami. W takiej sytuacji możesz pójść na Mszę Świętą w sobotę wieczorem. A może uda ci się w niedzielę rano albo wieczorem po zawodach? Na pewno znajdzie się jakieś rozwiązanie, abys kolejny raz pokazał, jak bardzo kochasz Pana Jezusa.*

Czasem wierność może być trudna, trzeba wybrać między tym co ważne teraz, a tym co jest ważniejsze na całą wieczność.

2. Święty Szczepan, patron dzisiejszego dnia, został wybrany przez Pana Jezusa do szczególnych zadań. Był Jego niezwykłym świadkiem. Mówił o Jezusie z wielkim przekonaniem. W Jego imię dokonywał cudów. Robił to dla Pana Jezusa i z Panem Jezusem, bo chciał, żeby wszyscy dowiedzieli się o kochającym Bogu i odpowiedzieli na Jego miłość. Wiedział, że wielu z tych, którzy słuchali Jezusa, nie bardzo się to podobało, bo inaczej wyobrażali sobie Mesjasza. Myśleli, że kiedy przyjdzie na świat, to wprowadzi nowe królestwo.

Szczepan znalazł się w sytuacji, kiedy musiał opowiedzieć się „za” albo „przeciw” Jezusowi. Jego Mistrz poddał go próbie wiary, ale nie zostawił samego – posłał mu Ducha Świętego, który go umacniał i dzięki temu wiedział, co ma powiedzieć, kiedy został postawiony przed sądem. Doświadczył, jak bardzo prawdziwe jest zapewnienie Jezusa: *Będzie wam poddane, co macie mówić, gdyż nie wy będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie mówił przez was* (Mt 10, 19-20).

3. W momencie naszego chrztu Pan Jezus zaprosił każdego z nas do bycia Jego świadkiem. Może przez zwykłe, codzienne życie, ale na pewno wierne Ewangelii. Tak jak tego chłopca, który martwił się, że nie będzie mógł być na Mszy w niedzielę, bo wyjeżdża na zawody sportowe. Ale ta nasza codzien-

ność może być również pewnego rodzaju „treningiem” – wysiłkiem, który systematycznie podejmujemy w walce z naszymi słabościami, złymi przyzwyczajeniami. Od Pana Jezusa otrzymujemy siłę i chęć do dalszej walki... A może pewnego dnia, tak jak Szczepan, będziemy zaproszeni przez naszego Mistrza, aby przyznać się do Niego przed innymi ludźmi?

Dzisiaj skierujemy swoją uwagę na kolędników misyjnych, którzy będą dawać świadectwo swojej wiary, bo wyruszą ulicami naszych miast i wiosek, by dzielić się radością Bożego narodzenia. W tym roku swoim wysiłkiem, modlitwą, śpiewem i zebranymi ofiarami będą wspierać dzieci z koczowniczych plemion Masajów. To bardzo ubodzy i prości ludzie, którzy dopiero odkrywają Ewangelię, dzięki posłanym do nich misjonarzom. Lud ten zamieszkują tereny dzisiejszej Tanzanii i Kenii. A przybyli z terenów Sudanu Południowego. Zajmują się hodowlą bydła... Wykonują piękną biżuterię z kolorowych koralików i ubierają się w barwne stroje. Ich bogactwem jest **mleko i miód**. W Biblii to symbole obfitości. Naród wybrany, prowadzony po pustyni przez Mojżesza, dotarł do Ziemi Obiecanej po 40. latach wędrówki. „Przyprowadził ich na to miejsce i dał im ten kraj opływający w mleko i miód”. Wejście do Ziemi Obiecanej było dla Izraelitów ogromną radością.

Dla człowieka, który wierzy w Pana Jezusa, Ziemia Obiecana z jej bogactwami, jest symbolem życia wiecznego – NIEBA, gdzie jest wyłącznie radość. Nadzieja, z jaką idziemy w każdej chwili naszego życia w jej stronę, to SKARB, KTÓRY PRZECHOWUJEMY W SERCU. Im bardziej staramy się nim dzielić, tym bardziej my sami i ludzie wokół nas promieniują tym SZCZĘŚCIEM, JAKIE DAJE ŻYCIE NADZIEJĄ.

Niech przykład wierności św. Szczepana będzie dla nas umocnieniem w tej wędrówce do ziemi obiecanej, ziemi obfitości...

Nie możemy jednak iść tam sami, dlatego dołożymy starań, aby dzięki naszemu zaangażowaniu i pragnieniu dzielenia się tym co najcenniejsze dla nas – NASZEJ WIERZE, NADZIEI I MIŁOŚCI – wielu mogło razem z nami świętować zwycięstwo: ŻYCIE WIECZNE, GDZIE PAN JEZUS PRZYGOTUJE NAM UCZTĘ I STÓŁ ZASTAWI MLEKIEM I MIODEM...

Modlitwa wiernych

Do Boga Ojca, który z miłości do ludzi zesłał swojego Syna, Jezusa Chrystusa, zanieśmy nasze gorące prośby.

- Panie Boże, umacniaj swój Kościół, aby czerpiąc radość z tajemnicy Bożego Narodzenia, głosił całemu światu, orędzie zbawienia. *Ciebie prosimy...*

- Panie Boże, nasz najlepszy Ojciec, polecamy Ci papieża Franciszka, biskupów, kapłanów, diakonów i misjonarzy, aby wsparci wstawiennictwem świętego Szczepana z odwagą służyli Ludowi Bożemu. *Ciebie prosimy...*

- Panie Boże, wspieraj rządzących i kierujących państwami, aby podejmowane przez nich decyzje służyły dobru każdego człowieka i całych społeczeństw. *Ciebie prosimy...*

- Panie Boże, polecamy Twojej trosce dzieci z krajów misyjnych, z plemienia Masajów, aby dzięki poświęceniu misjonarzy i ofiarności ludzi dobrej woli mogły podejmować naukę i wzrastać w wierze. *Ciebie prosimy...*

- Panie Boże, obdarzaj swoimi łaskami kolędników misyjnych, aby przez swoje zaangażowanie i zapał misyjny stawali się misjonarzami wśród swoich rówieśników. *Ciebie prosimy...*

- Panie Jezu, Dobry Pasterzu, umacniaj swoim błogosławieństwem, rodziny, które będą podejmowały kolędników misyjnych, aby dzieląc się z innymi, doświadczyli obfitości Twoich darów. *Ciebie prosimy...*

- Panie Boże, Dawco wszelkich darów, otwieraj nasze serca na potrzeby ludzi, abyśmy wspólnie mogli świętować tajemnicę narodzenia Twojego Syna. *Ciebie prosimy...*

Miłosierny Boże, wysłuchaj łaskawie nasze prośby i udziel nam swoich darów. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Procesja z darami

Przynosimy do ołtarza symboliczne dary:

Miód i mleko – biblijne symbole obfitości. Dla ubogich plemion Masajów to jedyne bogactwo, ale pragną się nim dzielić, aby dając – mogli otrzymać najcenniejszy skarb: ŻYCIE WIARĄ.

Skarbonka kołędników misyjnych – wraz z nią przynosimy owoce wędrówki małych misjonarzy, którzy z mieszkańcami naszej parafii dzielili się radością Bożego narodzenia i zbierali ofiary dla swoich masajskich rówieśników.

Biała Hostia za chwilę stanie się Ciałem Jezusa, które jest źródłem światła, mocy i odwagi do głoszenia Ewangelii.

Wino – przemienione podczas konsekracji w Krew Jezusa – staje się kielichem błogosławieństwa dla wszystkich, którzy je spożywają, by owocnie pracowali dla królestwa Bożego.

s. Milenia Wilk RM, archidiecezja warszawska

Z KOLEDĄ W DOMU – SCENKA

POSTACI:

MARYJA Z DZIECIĄTKIEM,

JÓZEF,

ANIOŁ,

MAASAJSKIE¹ DZIECKO,

DZIECKO PDMD.

ANIOŁ

Witajcie nam, mili państwo, coście drzwi te otworzyli,
wieść niesiemy wam radosną, byście z serca uwierzyli!
Bóg w Betlejem się narodził, jako człowiek zstąpił z nieba,
by każdemu z ludzi przynieść, czego mu najbardziej trzeba.

MARYJA

To Dzieciątko takie małe, a zbawienie wam zwiastuje,
cały wszechświat z tej nowiny z serca dzisiaj się raduje.
Nikt już nie jest sam na świecie, Bóg zamieszkał między nami
i jest przy nas zawsze, wszędzie, czuwa dniami i nocami.

JÓZEF

Choć tak dawno Jezus przyszedł, dwa tysiące lat za nami,
wiele ciągle jeszcze nie wie, żeśmy braćmi i siostrami,
że jest jeden dobry Ojciec, który wszystkich bardzo kocha
i niejeden jeszcze człowiek w samotności nieraz szlocha.

DZIECKO PDMD

Gdzieś tam w Kenii i Tanzanii jest maasajski mały świat,
misjonarze tam pracują od niewielu jeszcze lat,

---

¹ Pisownia na życzenie autora

bo Maasaj to jest naród, co zwyczaje swoje ma,
umie radzić sobie w życiu, lecz Jezusa mało zna.

ANIOŁ

Wieść o Bożym narodzeniu dla Maasajów wciąż jest nowa.
Ich zwyczaje tajemnicze. Misjonarzy boli głowa,
kiedy myślą, w jaki sposób o Jezusie mówić tam,
gdzie maasajski język trudny, a misjonarz często sam...

DZIECKO PDMD

Może trochę się dziwicie, że tak dziwnie wymawiamy,
nazwę tych, o których dzisiaj tutaj wam opowiadamy.
Lecz dziwnego nic w tym nie ma, że jest Maasaj przez dwa „a”,
bo to słowo znaczy tego, co językiem mówi „maa”²!

DZIECKO MAASAJSKIE

Jestem Maasaj, dumny, silny, zwierząt bardzo dużo mam
i na co dzień mieszkam w wiosce, tutaj wszystko dobrze znam!
Krowy, kozy wypasamy, owce także hodujemy,
ale oprócz wszystkich zajęć bardzo uczyć się pragniemy.
Gdy do szkoły jest daleko, pracy w domu bardzo dużo,
to nie każdy z nas się uczy, bo to wiąże się z podróżą.
Do lekarza jest daleko, lepiej zatem nie chorować,
mleko z miodem nam pomaga w dobrym zdrowiu się zachować.
Czasem jednak nawet u nas są choroby i trudności,
pamiętajcie więc w modlitwie o Maasajach z odległości.

---

² MAASAJOWIE mówią w języku MAA, a słowo „Maasaj” oznacza dokładnie „tego, który mówi w języku maa”. Stąd podwójne „aa” w pisowni i ważne jest, aby wyraźnie wybrzmiało również w naszej scenie.

Pozdrowienie maasajskie Naishi o kule [wym. naiszo o kule] oznacza dokładnie „obyś śnił o mleku i miodzie”, jest tradycyjnym pożegnaniem i przekładając „na nasze” jest równoznaczne z życzeniem „kolorowych snów”.

DZIECKO PDMD

Mili państwo, gospodarze, dziękujemy za gościnę,
iść musimy teraz dalej, zanieść światu tę Dziecinę.

DZIECKO MAASAJSKIE

Mleka, miodu wam życzymy i błogosławieństwa Dzieciny,
za to żeście nas przyjęli i Maasajów wesprzeć chcieli.

Naishi o kule [wym. naiszi o kule], drodzy gospodarze,
o mleku i miodzie śnijcie dzisiaj w nocy,
sen niechaj ten będzie bardzo kolorowy,
a wiara w Jezusa niech dodaje mocy!

s. Monika Juszka, Warszawa PDM

LITURGIA W UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

~ 6 stycznia 2021 ~

Wprowadzenie

Wpatrując się w blask Bożej jasności, przybywamy dzisiaj do naszej parafialnej świątyni, by wraz z Trzema Mędrcami oddać pokłon Bogu. Przybywamy z różnych stron naszych miejscowości, by tu, w naszym Betlejem, odnaleźć Króla i Zbawcę. To stąd jak z betlejemskiej groty płynie dla nas orędzie miłości i pokoju. To na tym ołtarzu maleńki Jezus czeka na każdego z nas... To nic, że nie mamy tak cennych darów jak Trzej Królowie, ale z radością oddajmy Mu nasze serca, naszą wiarę i naszą gorącą miłość. W dzisiejszym Misyjnym Dniu Dziecka powierzamy Mu wszystkie dzieci świata.

Myśli do homilii

Złoto

Godność dziecka
Bożego

Kadzidło

Wyniesienie natury
ludzkiej

Mirra

Wybawienie od grzechu

Pomoce: *potrzebne będą wydrukowane flagi Kenii i Tanzanii, a także trzy szkatułki, na których przykrywkach po kolei opisujemy: złoto, kadzidło i mirra. Wewnątrz umieszczamy kartki z napisem: dla szkatułki ze złotem - godność dziecka Bożego, z kadzidłem - wyniesienie natury ludzkiej, z mirrą - wybawienie od grzechu.*

Drogie dzieci, dlaczego tak bardzo lubimy święta Narodzenia Pańskiego? (*ponieważ ubieramy choinkę, przygotowujemy się do wigilii, śpiewamy kolędy, stroimy dom, otrzymujemy prezenty*). Święta Bożego Narodzenia to wyjątkowy czas. Uświadamiamy sobie wtedy, że obchodzimy najważniejsze narodziny dla wszystkich. Bóg stał się człowiekiem! Tą radosną nowiną chcemy się dzielić z naszymi bliskimi. Wyrażamy to m.in. obdarowując się nawzajem upominkami.

Jak myślicie, czy Pan Jezus też otrzymał prezenty na swoje urodziny? Odpowiedź na to pytanie daje nam dzisiejsza Ewangelia. Kto powie, co takiego wydarzyło się po narodzeniu Pana Jezusa? (*do Jezusa przyszli Trzej Mędrcy, by złożyć Mu hołd i ofiarować dary, które z sobą przynieśli*). Czy pamiętacie, jakie to były dary? (*złoto, kadzidło i mirra*). Tradycja mówi o Trzech Mędrcach, inaczej Magach, którzy przybyli ze Wschodu. Ich darom też nadała symboliczne znaczenie. Złoto przynależało Panu Jezusowi jako Królowi, kadzidło jako Bogu, było też wskazaniem na Jego kapłańską godność, a w mirrze widziano wskazanie na Jego śmierć.

A skąd Trzej Królowie wiedzieli o tym, że w mieście Betlejem urodził się Jezus? (*na niebie pojawiła się Gwiazda Betlejemska*). Magowie znali się na ciałach niebieskich i wiedzieli, że gwiazda ta zwiastuje niezwykłą wieść – oto narodzi się Król królów i Pan panów. Z tej racji wzięli ze sobą dary, które później złożyli Nowonarodzonemu Dzieciątku.

My też mamy ze sobą trzy szkatułki ze złotem, kadzidłem i mirrą. Przejdźmy teraz w uroczystym korowodzie do naszego żłóbka, pokłońmy się małemu Jezusowi i złożymy Mu dary (*dzieci wraz z księdzem przechodzą do żłóbka, troje ochotników niesie szkatułki i niczym Magowie składają dary u stóp Dzieciątka*). Czy pamiętacie znaczenie tych darów? Złoto – zapowiedź królestwa; kadzidło – zapowiedź kapłaństwa i mirra – zapowiedź śmierci.

Kochani, przyszliśmy tu, aby złożyć hołd Dzieciątku i ofiarować Mu dary. Zobaczmy teraz, co się kryje w naszych szkatułkach (*dzieci po kolei otwierają szkatułki – złoto mieści w sobie napis: godność dziecka Bożego; kadzidło: wyniesienie natury ludzkiej; mirra: wybawienie od grzechu*). A czy wiecie, co

to oznacza? To, że Pan Jezus również obdarzył ludzkość wielkimi darami. Nie są to dobra materialne, ale duchowe. Będąc prawdziwym Królem sprawił, że jesteśmy umiłowanymi dziećmi Boga i dziedzicami Jego królestwa. Będąc prawdziwym Bogiem i Kapłanem wyniósł naszą ludzką naturę i sprawił, że nasze ciała zmartwychwstaną tak jak Jego. I wreszcie swoją śmiercią, którą zapowiadała mirra, wybawił nas od grzechu, abyśmy mogli żyć nowym życiem. Te dary są dla każdego, kto przyjdzie tak jak my i uwierzy, że Jezus jest prawdziwym Bogiem i Człowiekiem, i odda Mu chwałę.

Niestety, mimo wielu wysiłków znaczna część mieszkańców świata nadal nie zna tej radosnej nowiny, nie może więc oddawać Panu Jezusowi czci. Żeby mogło tak się stać, potrzebni są ludzie, którzy opowiedzą im, że Jezus się narodził i obdarował ludzkość cennymi darami. Czy wiecie, jak nazywamy takie osoby, które głoszą Dobrą Nowinę? (*misjonarzami*) W dniu dzisiejszym obchodzimy Misyjny Dzień Dzieci, czyli święto dzieci, które poprzez swoje Papieskie Dzieło Misyjne spieszą z pomocą duchową i materialną swoim rówieśnikom w najdalszych zakątkach świata. Również nasza parafia włącza się w to piękne Dzieło. W tym roku polscy kołędnicy pospieszą na pomoc małym Masajom, którzy zamieszkują Kenię oraz część Tanzanii (*ksiądz lub dzieci z ogniska misyjnego pokazują flagi*). A czym możemy ich wspomóc? Przede wszystkim modlitwą, wyrzeczeniami, a także środkami finansowymi. Niech nasza pomoc sprawi, by tak jak my mogli być obdarowani przez Jezusa najwspanialszymi darami. Zostawmy zatem szkatułki przy żłóbku, a napisy zanieśmy do ołtarza.

Ks. Bogusław Laskowski, diecezja włocławska

Modlitwa powszechna

Bóg przyszedł na świat, by obdarować nas swoją miłością. Módlmy się o otwartość naszych serc na Boże dary.

- Boże, Ty przynosisz nam **dar miłości**, polecamy Ci Kościół święty, aby przekazywał orędzie Twojej miłości w najdalsze zakątki świata. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar wiary**, polecamy Ci papieża Franciszka i wszystkich misjonarzy, aby doświadczeniem Twojej bliskości dzielili się z każdym napotkanym człowiekiem. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar pokoju**, polecamy Ci wszystkich rządzących światem, aby ich wysiłki zmierzały do budowania cywilizacji miłości i pokoju. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar dobroci**, polecamy Ci wszystkich zaangażowanych w przedsięwzięcie Kołędników Misyjnych, aby zbudowany w ten sposób most braterstwa z dziećmi ludu Masajów był źródłem wzajemnej radości. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar odkupienia**, polecamy Ci chorych i samotnych, aby potrafili oddać Bogu cenny, choć tak trudny dar swojego cierpienia i bólu dla zbawienia świata. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar życia**, polecamy Ci zmarłe dzieci, zmarłych misjonarzy i wszystkich bliskich naszemu sercu, aby zmartwychwstali do życia wiecznego. *Ciebie prosimy...*

- Boże, Ty przynosisz nam **dar radości**, polecamy Ci nas samych, abyśmy ubogaceni spotkaniem z Tobą, Nowonarodzonym Królem, zanieśli radosną wieść o zbawieniu do swoich rodzin. *Ciebie prosimy...*

Dobry Boże, przyjmij dar naszej szczerzej modlitwy i jeśli jest taka Twoja wola, spełnij wszystko, o co Cię błagamy przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Procesja z darami

Panie Jezu, dziś do Ciebie przybyli Mędrcy z darami, my także przychodzimy do Twego ołtarza, niosąc dary naszych serc.

GWIAZDA - jej światło wskazywało drogę Mędrcom. Ucz nas, Panie, być Twoim światłem dla innych ludzi.

GLOBUS - wyraz naszej troski, by światło Twojej Ewangelii rozbrłyło na wszystkich kontynentach.

SKARBONKA misyjnych kolędników to trud tych wszystkich, którzy głoszą radość Bożego Narodzenia, wspierając w ten sposób rówieśników w krajach misyjnych.

CHLEB I WINO przemienione, Panie Jezu, w Twoje Ciało i Twoją Krew, za chwilę staną się pokarmem, który umocni nas w drodze do Ciebie, abyśmy wraz z Trzema Mędrcami wyznali wiarę, że jesteś naszym Bogiem.

s. Ernesta Dec OSB, diecezja włocławska

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI DO PAPIESKIEGO DZIEŁA MISYJNEGO

Drogie dzieci! Przez pewien czas przygotowywałyście się, aby teraz w sposób pełniejszy uczestniczyć w misyjnej działalności Kościoła. Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci, którego szeregi dzisiaj powiększycie, obejmuje swą troską dzieci z terenów misyjnych, które jeszcze nie znają Pana Jezusa i cierpią z powodu różnego rodzaju niesprawiedliwości, a także pracujących wśród nich misjonarzy.

W obecności swoich rodziców, rodzeństwa i wszystkich tu zgromadzonych powiedzcie, czy dobrowolnie i z ochotą podejmujecie się zadań, które stawia przed wami wasze Misyjne Dzieło.

CELEBRANS:

Czy chcecie pomagać dzieciom i misjonarzom na całym świecie?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Skoro wyrażacie chęć niesienia tej szczególnej pomocy, pytam więc was: Czy chcecie codziennie modlić się za swoich rówieśników z krajów misyjnych nie znających jeszcze Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie swoje dobre uczynki ofiarować w intencji tych dzieci i misjonarzy, którzy im głoszą Pana Jezusa?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie część swoich drobnych oszczędności przeznaczать każdego miesiąca dla dzieci nie znających Pana Jezusa, głodnych, chorych, bezdomnych, nagich, opuszczonych i sprzedawanych w niewolę?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Czy chcecie coraz więcej dowiadywać się o pracy misjonarzy i życiu waszych rówieśników przez czytanie czasopisma „Świat Misyjny”?

DZIECI:

Chcemy.

CELEBRANS:

Drogie dzieci, Pan Jezus, któremu pragniecie służyć poprzez niesienie pomocy misjonarzom i dzieciom z krajów misyjnych, niech umocni wasze dobre postanowienia i udzieli swej łaski do wytrwania w nich. Amen.

Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stać się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Amen.

JASEŁKA MISYJNE

Występują:

BASIA, PAWEŁ – BRAT BASI, MAMA PAWŁA I BASI, TATA PAWŁA I BASI, KSIĄDZ JACEK, SIOSTRA KATARZYNA, RAMATU – AFRYKAŃSKA DZIEWCZYNIKA, MWAMBA – AFRYKAŃSKI CHŁOPIEC, CIMUSA – AFRYKAŃSKI CHŁOPIEC, NATALINO – MAŁY ARGENTYŃCZYK, PEDRO – MAŁY ARGENTYŃCZYK, JOSE – MAŁY ARGENTYŃCZYK, MARYJA, JÓZEF, ANIOŁ I, ANIOŁ II, PASTERZ I, PASTERZ II

SCENA I

Pokój. Akcja rozgrywa się na środku sceny. Dziewczynka zamiata pokój. Wchodzi chłopiec w zimowym ubraniu. Dźwiga choinkę... W tle słychać melodię kolędy...

BASIA:

Paweł, gdzie ty wlałeś z tymi buciorami!? Mamo, Paweł naniósł pełno śniegu!

PAWEŁ:

Oj, nie krzycz, Baśka. Postawię tylko choinkę i zaraz zdejmę buty. Pomożesz mi ją później ubierać?

BASIA:

No pewnie! A właściwie to jestem ciekawa, dlaczego co roku ubieramy choinkę na Boże Narodzenie?

PAWEŁ:

Jak to, nie wiesz?! Przecież to taki stary polski zwyczaj!

BASIA:

Ale mnie chodzi o to, dlaczego akurat choinkę, a nie na przykład dąb!

Do pokoju wchodzi mama

BASIA:

Mamo, dlaczego?

MAMA:

Choinka jest zawsze zielona. Nawet zimą, kiedy inne drzewa dawno pogubiły liście. Ponadto są ładne, pachną lasem i są żywe. Przynosimy je do domu, żeby nam przypominały, że Bóg się narodził, że On jest zawsze żywy. A Paweł się pomylił, to wcale nie jest polski zwyczaj.

BASIA:

A widzisz, mądrało, nie wszystko wiesz! A czyj, mamo?

MAMA:

To niemiecki zwyczaj, który w Polsce pojawił się dopiero w XIX wieku. Wcześniej Polacy stawiali w domach snopy zboża, bo ze zboża robi się chleb, który nazwa się betlejem...

PAWEŁ:

To nazwa miasta, gdzie urodził się Pan Jezus!

MAMA:

Tak, masz rację. Betlejem po polsku oznacza DOM CHLEBA. No dobrze, choinka ubrana, to czas nakryć do stołu, niedługo wróci tata, bo pojechał po babcię. Basiu, weź ten nowy biały obrus, a ty, Pawełku, pobiegnij po trochę sianka, położymy je pod obrusem.

BASIA:

To na znak tego, że Pan Jezus urodził się w stajni i na sianie!

MAMA:

A na środku stołu będzie opłatek.

PAWEŁ:

Ksiądz na religii mówił, że łamanie się opłatkiem jest tylko w naszej polskiej

tradycji. I jeszcze mówił, że łamanie się opłatkiem oznacza pojednanie. Kiedy się dzielimy, pokazujemy, że w naszym sercu nie ma złości i wszystko sobie przebaczymy. Opłatek jest tak czysty i biały, jak czyste mają być nasze serca!

MAMA:

Bardzo dobrze, Pawełku. Cieszę się, że tyle pamiętasz z lekcji. Basiu, przynieś proszę sześć talerzy.

BASIA:

Ale dlaczego sześć, przecież jesteś tylko ty, tata, babcia, Paweł i ja!

PAWEŁ:

Oj, niemądra! Przecież to wolne miejsce jest dla niespodziewanego gościa! W wigilię nikt nie może być sam, jeśli ktoś zapuka, to trzeba go zaprosić na wieczerzę.

BASIA:

To tak jakby teraz przyjechał wujek Jacek albo ciocia Kasia! Szkoda, że nie mogą być z nami, na pewno jest im smutno samym, tak daleko...

MAMA:

To niezupełnie to samo, wolne miejsce jest dla kogoś obcego, a ciocia i wujek to nasza rodzina. Poza tym oni nie są teraz samotni, na pewno mają wielu ludzi obok siebie, są im potrzebni.

PAWEŁ:

No tak, przecież są misjonarzami! Wujek w Tanzanii, a ciocia w Argentynie... Ciekawe co oni teraz robią?

SCENA II

W tle słychać melodię afrykańską. Akcja przenosi się na lewą stronę sceny. Z boku siedzi dwoje afrykańskich dzieci: dziewczynka i chłopiec.

RAMATU:

Co teraz z nami będzie?

MWAMBA:

Nie wiem...

RAMATU:

Kto nas obroni, kto się nami zajmie?

MWAMBA:

Nie wiem...

RAMATU:

Jestem głodna...

MWAMBA:

Ja też...

Przychodzi jeszcze jeden chłopiec.

CIMUSA:

Co wy tu robicie? Nie macie domu? Nie macie dokąd iść?

RAMATU I MWAMBA:

Nie mamy!

RAMATU:

Nasi rodzice zginęli w czasie wojny, a my uciekliśmy z wioski... Zostaliśmy sami...

CIMUSA:

To chodźcie ze mną na misję.

RAMATU:

Dokąd?

CIMUSA:

To takie miejsce, gdzie mieszkają misjonarze. Mieszkam tam też ja i inne dzieci. Mamy jedzenie i spanie. Misjonarze uczą nas także pisać i czytać. I opowiadają o Panu Jezusie.

MWAMBA:

O Jezusie? A kto to? Ktoś obcy? Nigdy o Nim nie słyszeliśmy?!

CIMUSA:

Koniecznle chodźcie tam ze mną!

Dzieci wstają, na spotkanie wychodzi im ksiądz.

CIMUSA:

Ojcze Jacku, przyprowadziłem dwoje dzieci! One nie mają rodziców, domu i nic nie wiedzą o Panu Jezusie!

OJCIEC JACEK:

Cieszę się, że cię widzę, Cimusa. I twoich kolegów też. Razem spędzimy święta. Jutro jest przecież Boże Narodzenie! A wiecie, że w Polsce, skąd pochodzę, mam siostrzeńca i siostrzenicę w waszym wieku? Pewnie teraz przygotowują wigilię! Siadajcie, opowiem wam, co to jest Boże Narodzenie. Opowiem wam o królach, aniołach i pasterzach. I o Jezusie...

Wszyscy siadają z boku sceny. Ksiądz coś opowiada, dzieci słuchają...

SCENA III

Muzyka argentyńska. Akcja przenosi się na prawą stronę sceny. Dwaj chłopcy kradną ze straganu owoce i chowają do kieszeni...

NATALINO:

Zabieraj szybko, ile się da!

PEDRO:

Właścicielka już idzie...

NATALINO:

No to uciekajmy!

Wbiega właścicielka straganu.

WŁASCICIELKA STRAGANU:

Łapać złodziei! Bezdomne włóczęgi!

PEDRO:

Uff, udało się! Coraz trudniej coś znaleźć... Niedługo umrzemy z głodu.

NATALINO:

Może jakoś to będzie... Wiesz, czasem śnię, że mam dom, śpię sobie w łóżku, a kiedy wstaję, mam co jeść... Ojej, ktoś idzie... Czego od nas chcesz?!

Wchodzi chłopiec.

JOSE:

Niczego. Powiem wam, gdzie dostaniecie jedzenie i prześpicie się w prawdziwym łóżku. Można też tam się uczyć...

PEDRO:

Nic z tego, nigdzie nas nie chcą. Zawsze nas wyrzucają, dlatego naszym domem jest ulica!

JOSE:

One was przyjmą...

PEDRO:

Jakie „ONE”?

JOSE:

Siostry misjonarki. W ich domu jest dużo dzieci. Wszyscy mamy co jeść i wszyscy możemy się uczyć!

NATALINO:

Naprawdę?! To może spróbujemy?

Przy dźwiękach muzyki dzieci idą i spotykają siostrę.

JOSE:

To jest siostra Katarzyna. Ona się nami zajmuje. Siostro, to jest Pedro i Natalino...

SIOSTRA KATARZYNA:

No, widzę, że to porządne chłopaki. Coś mi się wydaje, że chętnie byście coś

zjedli... Jose, przynieś z kuchni jedzenie. Tylko nie nabrudź, bo już posprzątane na święta!

PEDRO:

Jakie święta? Czy są czyjeś urodziny?

SIOSTRA KATARZYNA:

O tak, urodziny KOGOŚ bardzo ważnego! Urodziny samego Boga! Siadajcie, opowiem wam o tym. Dwa tysiące lat temu, kiedy cały świat ogarnięty był grzechem, na drodze do małego miasteczka Betlejem można było spotkać dwoje wędrowców, kobietę oczekującą narodzin dziecka i jej męża. O tym, że nie byli to zwykli wędrowcy, już wkrótce przekonał się cały świat...

Chłopcy siedzą i słuchają, a potem odwracają się do środka sceny.

W tle melodia kolędy NIE BYŁO MIEJCA DLA CIEBIE. Wchodzi Maryja i Józef.

SCENA IV

MARYJA:

Józefie, musimy znaleźć schronienie, Dzieciątko niedługo przyjdzie na świat.

JÓZEF:

Nigdzie nas nie chcą przyjąć. W tej stajence się zatrzymamy. Pośród zwierząt i w prostocie Pan narodzi się dziś w grocie.

Oboje wchodzi do stajenki, na środku pojawiają się aniołowie. W tym czasie śpiewana jest kolęda:

„Dzieciątko się narodziło, wszystkim świat uweseliło”.

ANIOŁ I:

Chwała niechaj będzie Bogu, a na ziemi niechaj pokój! Noc dziś wielka i wspaniała, ziemia Zbawiciela ujrzała!

ANIOŁ II:

Chodźmy szybko do pasterzy, może któryś z nich uwierzy, że się w stajni Bóg narodził, ludzi z lęku oswobodził!

Śpiew:

„Anioł pasterzom mówił, Chrystus się wam narodził”.

Aniołowie budzą pasterzy. Ci zrywają się ze snu.

PASTERZ I:

Rany! Ludzie! Co się dzieje? Wszystko jak za dnia jaśniej!

PASTERZ II:

Kto nas budzi, o co chodzi? Kto w środku nocy przychodzi?

ANIOŁ I:

Hej pasterze, wstawać proszę! Dobrą Nowinę przynoszę! W małej szopie pod Betlejem cud się wielki właśnie dzieje!

ANIOŁ II:

Bóg do nas z nieba przychodzi, jako człowiek dziś się rodzi. Pobiegnijcie Go przywitać, zaraz przecież będzie świtać!

PASTERZ I:

Bierzmy szybko to, co mamy, nim do Pana się udamy. Trochę masła, bochen chleba i co jeszcze tam potrzeba...

PASTERZ II:

Weźmy jeszcze trochę miodu, no i mleka szybko podój. Teraz spieszyc się nam trzeba, by zobaczyć Pana z nieba.

Pasterze idą do stajenki.

Śpiew:

„Przybieżeli do Betlejem pasterze”

ANIOŁ I:

I pobiegli pastuszkowie skłonić się Świętej Rodzinie i podarki swoje proste zanieść małej Dziecinie.

ANIOŁ II:

Biedni byli, bardzo prości, lecz zakrzyknęli z radości:

PASTERZE RAZEM:

Jezu Malusienki, zbyt wiele nie mamy, więc Ci serca nasze w darze składamy.
Służyć Ci obiecujemy, blisko Ciebie być pragniemy!

ANIOŁ I:

Zobaczcie, kochani, przez Boga wybrani, że Dziecię już w sen zapada, budzić
Je nam nie wypada.

ANIOŁ II:

Pokłońcie się Panu świata, Świętą Rodzinę żegnajcie i do swych domów wracajcie.

Pasterze odchodzą, w tle znów słyhać argentyńską kolędę. Akcja przenosi się na prawą stronę sceny.

SIOSTRA KATARZYNA:

Znacie już całą historię tych niezwykłych narodzin. Jak wam się podobała?

PEDRO:

Siostro, Jezus naprawdę przyszedł do nas? Takich małych, dla nikogo nieważnych?

SIOSTRA:

Dla Niego jesteście najważniejsi! Dla was się narodził!

NATALINO:

A co my możemy dla Niego zrobić, jak Mu podziękować?

SIOSTRA KATARZYNA:

Możecie serca dla Niego otworzyć, wierzyć w Niego i być dobrymi jak On.
Możecie mówić o Nim dzieciom całego świata!

Akcja na chwilę na lewej stronie sceny.

RAMATU:

Ojcze, czy możemy też pójść do stajenki i pokłonić się Jezusowi jak pasterze?

OJCIEC JACEK:

Oczywiście, Ramatu, chodźmy!

Wszyscy razem idą do stajenki i śpiewają:

„Pójdźmy wszyscy do stajenki, do Jezusa i Panienki”

MWAMBA:

Przychodzimy do Ciebie, Małeńki Jezu, powierzając Ci nasze rodziny, nasze kraje, nasze kłopoty i problemy...

RAMATU:

Powierzamy Ci te miejsca na świecie, gdzie toczą się wojny i gdzie dzieci nie będą miały spokojnych świąt...

CIMUSA:

Powierzamy Ci te dzieci, które spędzą święta samotnie, bez rodziców...

NATALINO:

Powierzamy ci te dzieci, które nie będą miały wspaniałych potraw na wigilię i pięknych prezentów...

JOSE:

Powierzamy Ci misjonarzy i misjonarki, którzy nie będą w czasie świąt w swoich krajach i ze swoimi rodzinami...

PEDRO:

Powierzamy Ci tych wszystkich, którzy mówią o Twoim narodzeniu...

Powrót do pierwszej sceny. Mama, tata, babcia, Basia, Paweł.

BASIA:

Ciekawe, jak spędzają święta misjonarze? Jak ciocia Kasia i wujek Jacek? Mamo, postawię dla nich dwa talerze, to będzie tak, jakby byli z nami...

Basia stawia talerze.

Śpiew: „Ten szczególny dzień się budzi”

Ten szczególny dzień się budzi, niosąc ciepło w każdą sień.

*To dobroci dzień dla ludzi, tylko jeden w całym roku taki dzień.
Gwiazdą błysnie nam promienną, gasząc w sercach naszych złość
i nadejdzie noc pojednań, tylko jedna w całym roku taka noc...
Choć tyle żalu w nas i gniew uśpiony trwa,
przekażcie sobie znak pokoju, przekazcie sobie znak...*

WSPÓLNY UKŁON

s. Monika Juszka RMI, Warszawa PDM

MISYJNE OBOWIĄZKI PRZY ŻŁÓBKU

W ubiegłym roku, w niedzielę rozpoczynającą Adwent, papież Franciszek z sanktuarium Żłóbka w Greccio podarował Kościołowi wyjątkowy dokument na Adwent i Boże Narodzenie - List apostolski „Admirabile signum” o znaczeniu i wartości żłóbka. Napisał w nim o wielkim dziele ewangelizacji i pięknym łączeniu naszej wiary z prostotą znaków, przez które Bóg pragnie mówić do każdego człowieka.

Papież zaprasza nas do szkoły św. Franciszka, by żłóbek nie tylko podziwiać, ale sercem być blisko postaci tego jedyne w historii misterium Wcielenia. „Pozwólmy, aby z zadziwienia - napisał papież - zrodziła się pokorna modlitwa: nasze «dziękuję» Bogu, który zechciał dzielić z nami wszystko, aby nas nigdy nie zostawić samymi”. List papieża, podarowany nam w Greccio i to w okresie Adwentu, zobowiązuje. Jest naszą troską, by przygotować żłóbek duchowy w naszych sercach, w naszych rodzinach i parafiach, by przyjąć z miłością Jezusa i dawać Go światu. Z tej okazji Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci przygotowało „Misyjne obowiązki przy żłóbku”.

Kiedy św. Franciszek zbudował pierwszą żywą szopkę w Greccio, zebrał przy niej okolicznych mieszkańców i wygłosił kazanie o tym, że nie wystarczy przyjść do żłóbka i podziwiać Dzieciątko. Trzeba być blisko postaci tej wielkiej nocy, wczuć się w radości i troski Świętej Rodziny, pobiec za zaspanymi pasterkami i duchowo towarzyszyć królom zmierzającym za gwiazdą do Betlejem.

Tak właśnie narodziła się tradycja losowania „obowiązków” przy żłóbku, w którym spoczywało Dzieciątko Jezus, i wypełniania ich przez cały okres Bożego Narodzenia. W niektórych rodzinach zakonnych przetrwała ona do dziś. Losowanie zazwyczaj przeprowadza się w dzień Bożego Narodzenia (25 grudnia), ale na potrzeby duszpasterskie można je przesunąć na ostatni dzień szkolny, przed przerwą świąteczną, kiedy odbywają się klasowe wigilie. W przypadku kolędników misyjnych można ciągnąć losy po Mszy św.

rozesłania, które najczęściej odbywa się 26 grudnia lub w okolicy tego dnia. Dobrym momentem są też misyjne adoracje przy żłóbku. Takie losowanie możliwe jest także do przeprowadzenia dla całej parafii po uprzednim wyjaśnieniu i uzgodnieniu z księdzem proboszczem. Wymaga to jednak wcześniejszego przygotowania losów i dyspozycji ogniska misyjnego do obdarowania losami uczestników Mszy św. Przy losowaniu przez dzieci obowiązków misyjnych warto wyjaśnić, że nie utożsamiamy się „wprost” z wylosowanym przedmiotem czy osobą. Naszym celem jest wypełnienie misyjnego zadania.

Przekazujemy tę mało znaną bożonarodzeniową tradycję, która spełnia cel wychowawczy i formacyjny, a z drugiej strony sprawia wiele radości.

Dla tych, którym nie będzie dane wylosować misyjnego obowiązku, w okresie Bożego Narodzenia będą one publikowane każdego dnia na fan-page PDMD.

s. Katarzyna Murawska FMM, Warszawa PDM

Losowanie obowiązków przy żłóbku

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**, która najlepiej знаła potrzeby Dzieciątka Jezus i otaczała Je wielką miłością.

Kochaj Jezusa z całego serca i w modlitwie przynos Mu potrzeby dzieci całego świata.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO JÓZEFA**, który troskliwie czuwał nad Maryją i małym Jezusem.

Służ pomocą! Dla każdego miej dobre słowo i życzliwy uśmiech.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ANIOŁÓW**, którzy nad betlejemską stajenką wyśpiewali Bożą chwałę i nie dali przespać pasterzom tej wielkiej nocy.

Bądź apostołem Pana Jezusa w swojej rodzinie, szkole i w każdej sytuacji.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO GABRIELA**, który pomagał Maryi pielęgnować Dzieciątka Jezus.

Bądź opiekuńczy i troskliwy wobec słabszych i tych, którzy są smutni.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO MICHAŁA**, który ochraniał Dzieciątko Jezus i strzegł Świętej Rodziny.

Módl się za swoją rodzinę i za wielką rodzinę Kościoła, aby nikt i nic nie odłączyło nas od Jezusa.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO RAFAŁA**, który oddalał choroby od stajenki.

Oddalaj grzech od swego serca i nie ulegaj pokusom.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PASTUSZKÓW**, którzy za rozkazami anioła idą do stajenki, w której czeka na nich cud Bożej miłości.

Bądź posłuszny rodzicom, opiekunom i wychowawcom. Zaufaj im, a zobaczysz, ile dobra będzie dziać się przez Ciebie.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **STAJENKI**, która ochraniała ukochanego Jezusa.

Bądź gościnnie i otwarty na innych, a Pan Jezus będzie się dobrze czuł w Twoim sercu.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŻŁÓBKĄ**.

Przytulaj Jezusa modlitwą i nie żałuj czasu na spotkanie z Nim w Eucharystii! W ten sposób odkryjesz, jak dobrze jest być przyjacielem samego Boga.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **SIANKA**.

Usuвай ze swojego postępowania wszystko, co może zranić Boże Dzieciątko.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PIELUSZEK**, które chroniły Nowonarodzonego Króla przed zimnem.

Ze swoją rodziną przyjdź z pomocą bezdomnemu lub innemu ubogiemu, a sprawisz radość samemu Jezusowi.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WELONU NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**, który często okrywał Dzieciątko Jezus.

Kiedy tylko możesz, przychodź otaczać Jezusa miłością, aby nie czuł chłodu obojętnych serc.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **SUKIENECZKI**, w którą Maryja ubrała Dzieciątko.

Jezus bardzo liczy na to, że przez modlitwy i drobne ofiary przyjdiesz z pomocą dzieciom cierpiącym głód i niedostatek.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PŁASZCZA ŚWIĘTEGO JÓZEFA**, który osłaniał Jezusa i Maryję przed chłodem i deszczem.

Staraj się, by nic w Tobie nie sprawiło im cierpienia.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **LASKI ŚWIĘTEGO JÓZEFA**, którą podpierała się Najświętsza Panna, niosąc Boże Dzieciątko.

Podtrzymuj słabych życzliwym słowem, dodawaj im odwagi i bądź podporą dla tych, którzy cierpią.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **KADZIDŁA**.

Bądź wierny codziennej modlitwie.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **MIRRY**.

Ofiaruj Jezusowi małe przykrości dnia codziennego za papieża i dzieło misyjne Kościoła.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ZŁOTA**.

Podziękuj Jezusowi za swoje talenty i pomyśl, jak je wykorzystać dla misji.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **SŁOŃCA**, które ukazało się na horyzoncie, aby oświecić świętą stajenkę.

Świeć zawsze dobrym przykładem i zapalaj innych do misyjnego działania.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **GWIAZDY**, która prowadziła Mędrców do Jezusa.

Bądź wytrwały i dotrzymuj obietnic.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **KSIĘŻYCZA**, który skromnie rozjaśniał nocę Jezusa i „pozwoił” błyszczeć gwiazdzie betlejemskiej.

Zauważaj w innych dobro i ciesz się ich osiągnięciami.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **NOCY**, która swym cieniem otoczyła tajemnicę Bożego narodzenia.

Strzeż sekretów, nie oceniaj innych, gdy trzeba umieć zamilknąć, by nie krzywdzić słowem.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **CIEPŁA**, którym Maryja i Józef starali się ogrzać Dzieciątko Jezus.

Używaj często słów: „kocham”, „proszę”, „dziękuję” i „przepraszam”.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **MLEKA**, z którego przyrządzono pokarm dla Bożego Dzieciątka.

Zauważaj potrzeby innych i bądź chętny do pomocy.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PISZCZAŁKI PASTUSZKÓW**, która sprawiała, że Dzieciątko Jezus się uśmiechało.

Szukaj sposobów, by każdego dnia na twarzy przynajmniej jednej osoby „zagościł” uśmiech.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **LNU**, z którego Najświętsza Maryja Panna utkała ubranko dla Dzieciątka Jezus.

Zaproś Maryję do serca swojego i swojej rodziny, by uczyła Was, jak kochać Jezusa i drugiego człowieka.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WRZECIONA**, na którym Najświętsza Maryja Panna utkała ubranko dla Dzieciątka Jezus.

Bądź „narzędziem” pokoju i dobroci wszędzie tam, gdzie Bóg zechce Cię posłać.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **DZBANA**, w którym stała woda do użytku Świętej Rodziny.

Przyjmuj z miłością wszystko, co Bóg czyni z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PASTUSZKI**, która przyłączyła się do pasterzy, aby powitać Dzieciątka Jezus.

Módl się za misjonarzy i misjonarki, i przychodź im z pomocą, o ile tylko będziesz mógł/a.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **GOŁĄBKÓW**, ofiarowanych Świętej Rodzinie przez pasterzy.

Bądź dzieckiem pokoju. Wszędzie, gdzie to możliwe, wprowadzaj pokój, zgodę i miłość.

Będiesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **KOGUTA**, który pierwszy powitał śpiewem jutrzeńkę narodzenia.

Uczcij codziennie Jezusa i daj Go poznać innym.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **MIOTŁY**, którą zrobił św. Józef, by posprzątać stajenkę.

Oczyszczaj swoją duszę ze wszystkiego, co ją plami. Nie zaniedbuj sakramentu pokuty i pojednania.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **JAGNIĄTEK** ofiarowanych Jezusowi przez pastuszków.

Bądź łagodny i dobry, by przez Ciebie wszyscy mogli poznać, jak dobry jest Bóg.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WIELBŁĄDÓW**, które przyniosły do stajenki dary królewskie.

Chętnie służ innym pomocą i swoim czasem. Nie zaniedbuj życzliwości.

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WOŁU**, który nie wydawał głosu, aby nie przestraszyć Bożego Dzieciątka.

Bądź uważny na innych, słuchaj ich i pamiętaj o ich potrzebach.

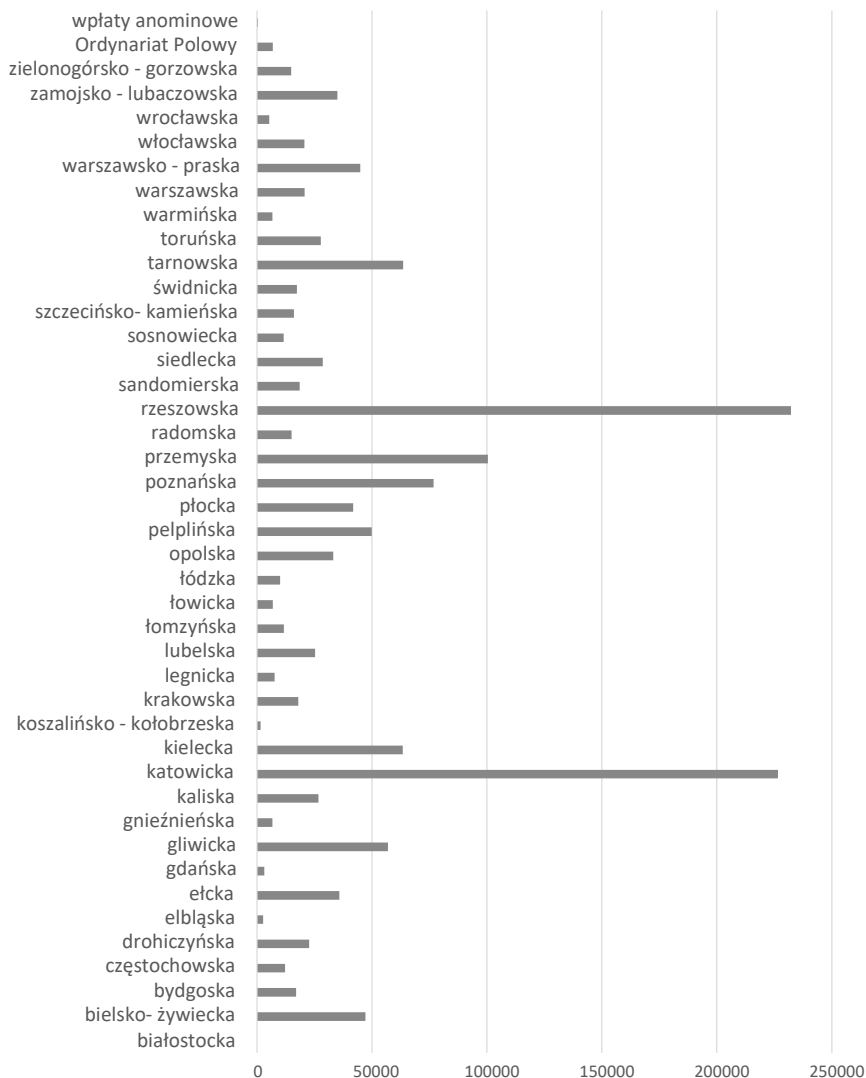
Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **OSIOŁKA**, który spokojnie nioś Maryję i cierpliwie ogrzewał Dzieciątka.

Przychodź z pomocą każdemu, kto Cię o nią poprosi. Staraj się, by dzięki Tobie świat stawał się lepszy.

Oprac. s. Katarzyna Murawska FMM

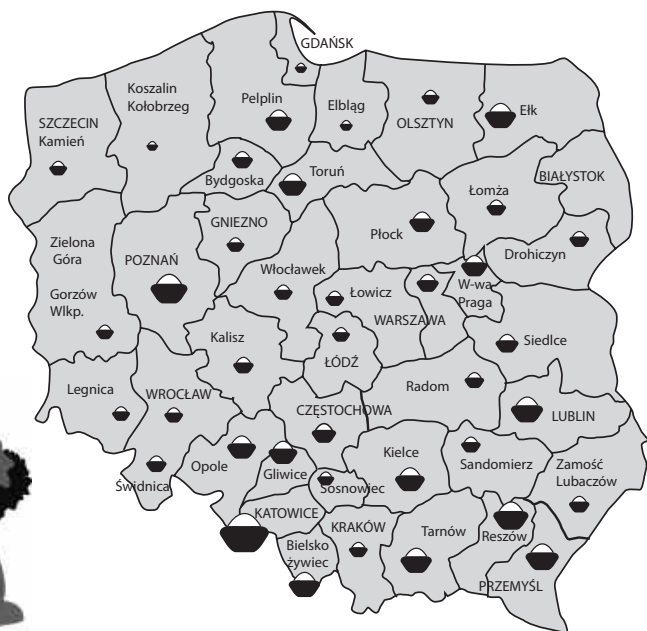

PODSUMOWANIE FINANSOWE AKCJI „KOLEŃNICY MISYJNI DLA DZIECI AMAZONII 2019/2020”

Na rzecz dzieci w Amazonii polscy kołędnicy misyjni przekazali do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie 1 489 190,14 zł. Dzięki tej kwocie będzie można zrealizować wiele projektów dotyczących edukacji, ochrony zdrowia i życia dzieci zamieszkujących tereny Amazonii.

DZIĘKUJEMY!

TAK KOŁĘDOWALIŚMY W UBIEGŁYM ROKU

– Z listów dzieci –

Rodziny naszej parafii po raz kolejny odwiedzili kolędnicy misyjni. W tym roku włączyliśmy się w pomoc dzieciom Amazonii. Wraz z panią katechetką przygotowaliśmy krótką scenkę. Na zakończenie rorat ks. proboszcz udzielił nam specjalnego błogosławieństwa wraz z misją posłania. Chodziliśmy przez dwa dni, pogoda nam dopisywała. W pierwszy dzień odwiedziliśmy 46 domów, był wielki mróz, ale świeciło słońce. Pomimo zmęczenia byliśmy szczęśliwi, że możemy pomóc dzieciom, które tej pomocy potrzebują. Drugiego dnia, czyli 31 grudnia, już od rana odwiedzaliśmy kolejne rodziny. Tym razem pogoda była mniej sprzyjająca, ponieważ padał śnieg i zaczęło wiać. W każdym domu przyjmowano nas serdecznie i ciepło. W wielu rodzinach spotkaliśmy gości i turystów, którym nasza akcja bardzo się spodobała i chętnie wsparli tę inicjatywę. Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy nas przyjęli i pomogli dzieci w Amazonii.

Kolędnicy misyjni ze Stecówki, diecezja bielsko-żywiecka

W tym roku pospiesziliśmy z pomocą dzieciom w Amazonii. Zmieściliśmy się w ośmiu grupach i swym misyjnym zapałem ogarnęliśmy prawie całą parafię. Tradycyjnie już zakończenie i podsumowanie kolędowania odbyło się w uroczystość Objawienia Pańskiego. Wzięliśmy aktywny udział w liturgii. „Kiedy dzieci z Amazonii lekcje czytały, to niektóre

parafianki łzy z oczu ocierały. A gdy anioł psalm śpiewał, to wydawało się, że chór anielski wtórował mu z nieba”. Po Mszy św. udaliśmy się do jurty w Gąbinie, gdzie czekała na nas gorąca grochówka i słodkości. Na koniec ks. proboszcz Andrzej Babiński podziękował wszystkim za zaangażowanie w dzieło misyjne Kościoła i wyraził nadzieję na kontynuowanie tej szlachetnej działalności.

Kolędnicy misyjni z opiekunką p. Marią Słowik, parafia pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Chomętowie, diecezja bydgoska

Jako kolędnicy misyjni głosiliśmy radosną nowinę o narodzeniu Zbawiciela i zbieraliśmy ofiary dla dzieci w Amazonii. Mieszkańcy parafii chętnie nas przyjmowali. Otrzymaliśmy ofiary, które przekazaliśmy księdzu, i słodczyce. Chodząc od domu do domu, zdarzają się różne wesołe przygody, które wywołują dużo śmiechu i radości. Kolędowaliśmy 7 godzin, ale czas mijał szybko wśród śpiewów i radosnych chichotów.

Dzieci ze Szkoły Podstawowej im. majora Henryka Dobrzańskiego „Hubala” w Kolnicy, diecezja ełcka

W uroczystość Objawienia Pańskiego, po Eucharystii z błogosławieństwem rozesłania kolędników misyjnych przez ks. proboszcza Marka Żurawskiego, wyruszyliśmy z Dobrą Nowiną do mieszkańców Sierakowa. W każdym domu doświadczyliśmy życzliwości i ofiarności. Domownicy przygotowali ofiary, ale dla strudzonych kolędników nie zabrakło również pizzy, słodczych i gorącej herbatki. W każdym domu, do którego zostaliśmy zaproszeni, przedstawialiśmy scenkę, śpiewaliśmy kolędy oraz zostawialiśmy pamiątkę misyjną, przypominającą o tym komu pomagamy. Nasz misyjny król ofiarował poświęconą kredę oraz kadzidło. Na twarzach wielu ludzi pojawiał się uśmiech i wzruszenie.

Po tym misyjnym trudzie, pod dachem pana sołtysa, przyszedł czas na podsumowanie kolędowania oraz policzenia zebranych ofiar. We wspólnej modlitwie podziękowaliśmy Panu Bogu za życzliwość i hojność mieszkańców Sierakowa. Radość i satysfakcja z kolędowania jeszcze długo nam towarzyszyła. W przyszłym roku znów wyruszymy na misyjny szlak w naszej parafii.

*Kolędnicy z parafii pw. Nawiedzenia NMP w Ostrowie Kościelnym,
diecezja gnieźnieńska*

W dniach 4 i 5 stycznia na ulice naszego miasteczka Mikstat wyruszyli kolędnicy misyjni. Z radością i wielkim zaangażowaniem odgrywali powierzone im role oraz śpiewali kolędy, niosąc w ten sposób Dobrą Nowinę, że Zbawiciel przyszedł na świat. Nie przeszkadzała im deszczowa pogoda i zimny wiatr. Mieszkańcy Mikstatu witali kolędników bardzo serdecznie, otwierali drzwi swoich domów i serc, składali ofiary do „puszki misyjnej” i obdarowywali słodyczami.

Dzieci ze Szkoły Podstawowej w Mikstacie, diecezja kaliska

Już po raz kolejny włączyliśmy się w akcję Kolędników Misyjnych. Uroczyste błogosławieństwo otrzymaliśmy na Mszy św. 26 grudnia, a kolędowanie odbyło się 27 i 28 grudnia. Kolędowaliśmy w dwóch grupach, tradycyjnie „od domu do domu”. W tym roku pogoda dopisała, choć było trochę mroźnie, ale nie zrażaliśmy się wcale. Ludzie bardzo serdecznie i gościnnie nas przyjmowali, częstowali słodkościami i owocami. Było bardzo sympatycznie. Doświadczaliśmy dużo ludzkiej radości i dobroci. Dziękujemy Bogu za radosny czas kolędowania, który bardzo nas ubogacił. Poznaliśmy wielu wspańiałych ludzi i jesteśmy pewni, że czas ten nie był zmarnowany. Kolędowanie zakończyliśmy 6 stycznia 2020 r., składając na ołtarzu skar-

bonkę z zebranymi ofiarami dla dzieci w Amazonii i modląc się za wszystkich ofiarodawców.

*Kolędnicy misyjni z parafii pw. Świętego Ludwika w Katowicach Panewnikach,
archidiecezja katowicka*

Czas Adwentu był doskonałym momentem na przygotowanie się do kolędowania - przygotowania strojów, gwiazdy, skarbonki „Dar dla dzieci w Amazonii” oraz podziału ról. Dzieci z naszego parafialnego kółka misyjnego wraz z rodzicami bardzo chętnie i aktywnie uczestniczyły w tych przygotowaniach. Poczwały szczególną potrzebę modlitwy i pomocy dzieciom w Amazonii. Przedstawiły wspaniałą inscenizację na temat potrzeb całej Amazonii, za co odebrały od parafian ogromne brawa i szczerze podziękowania .

W uroczystość Objawienia Pańskiego (6 stycznia 2020) kolędnicy misyjni z Przyszowic wraz z opiekunką s. Adrianą z radością wyruszyli w trasę, by jeszcze raz zaprezentować potrzeby dzieci z Amazonii i zebrać dla nich ofiarę.

S. Adriana Łebkowska CSSH i kolędnicy misyjni, Przyszowice, archidiecezja katowicka

Dzieci ze Szkolnego Ogniska Misyjnego podjęły kolejną akcję, aby pomóc misjonarzom i swoim rówieśnikom w krajach misyjnych. Podczas wigilii szkolnej wystąpiły w jasełkach jako przedstawiciele różnych kontynentów, prosząc Jezusa o iskrę wiary i o ludzi, którzy im pomogą. To był początek i wprowadzenie w sytuację Amazonii i w potrzebę pomocy. Podczas spotkania ogniska dzieci wykonały plakaty na ten temat, które zawisły w szkole i kościele. 26 grudnia, podczas Mszy św., kolędnicy zostali pobłogosławieni i posłani przez księdza proboszcza Waldemara Krochmala. W piątek i sobotę po świętach zawitali z Dobrą Nowiną i misyjnym przesłaniem w wielu domach parafii Chmielnik.

Kolędnicy misyjni z Chmielnika, diecezja kielecka

Uczniowie Szkoły Podstawowej w Grzymałkowie należący do ogniska misyjnego, uwrażliwieni złą sytuacją bytową swoich rówieśników, bez wahania włączyli się w kolędowanie. Rodzice chętnie angażowali się w przygotowanie dzieci. W kolędowanie misyjne włączył się też ks. Krzysztof Zapala i diakon Krystian Rowiński.

Dnia 26 grudnia 2019 r. kolędnicy w pięknych strojach uczestniczyli wraz z rodzicami we Mszy Świętej, podczas której odbyło się uroczyste rozesłanie przez ks. proboszcza Henryka Rusaka. Dzieciom towarzyszyła ogromna radość z niesienia Dobrej Nowiny o narodzeniu Pana Jezusa, co wyrażało się wzruszającym przedstawieniem scenki kolędniczej. Rodziny w odwiedzanej miejscowości Straszów okazały dużą życzliwość i hojność.

W uroczystość Objawienia Pańskiego podsumowaliśmy akcję Kolędników Misyjnych, a stycznia 2020 r. uczestniczyliśmy w Diecezjalnym Spotkaniu Kolędników Misyjnych w parafii Bożego Grobu w Miechowie.

Marzanna Mazur i kolędnicy misyjni z Grzymałkowa, diecezja kielecka

Już kolejny rok w parafii pw. Świętego Jacka i Świętej Marii Magdaleny w Kroczykach kolędnicy misyjni wyruszyli, aby z wiarą nieść radosną nowinę o narodzeniu Jezusa i zachęcać mieszkańców do włączenia się w pomoc duchową i materialną dzieciom w krajach misyjnych. Ten misyjny entuzjazm, który rozpala kolędników, pomaga innym dostrzec potrzebę nieustannego głoszenia Jezusa Chrystusa jako jedyne Zbawiciela świata.

W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia dzieci w strojach kolędników misyjnych wraz z opiekunami uczestniczyły (włączając się czynnie w liturgię) we Mszy Świętej, podczas której zostały uroczysto rozesłane przez kapłana.

Kolędnicy zebrali się 27 grudnia w salce parafialnej i po odmówieniu modlitwy za wstawiennictwem patronów naszych pięciu grup (św. Teresy od Dzieciątka Jezus, św. Franciszka Ksawerego, bł. Marii Teresy Ledóchowskiej,

bł. o. Michała Tomaszka i bł. o. Zbigniewa Strzałkowskiego) wyruszyli na wyznaczone ulice. Odwiedziliśmy osiemdziesiąt rodzin w Kroczytach. Wiele osób na nas czekało i gościnnie otwierano nam nie tylko drzwi swoich domów, ale przede wszystkim serca dla dzieci w Amazonii, składając chętnie ofiary.

Zakończenie naszego misyjnego kolędowania miało miejsce w kościele parafialnym w Kroczytach w uroczystość Objawienia Pańskiego.

*Dzieci z parafii pw. Świętego Jacka i Świętej Marii Magdaleny w Kroczytach,
diecezja kielecka*

W naszej parafii uroczystość Objawienia Pańskiego to bardzo ważny i uroczysty dzień dla wszystkich dzieci należących do ogniska misyjnego. Jak co roku mali misjonarze przygotowują liturgię Mszy Świętej z darami, dziękując za otwarte serca wszystkich parafian, którzy przyjęli ich w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia.

Dzieci wzięły też udział w Orszaku Trzech Króli, który przeszedł ulicami naszej parafii. W tym roku „Mędrzy ze Wschodu” do Nowonarodzonego Króla przybyli konno, aby złożyć Mu pokłon i dary: złoto, kadzidło i mirrę.

Jak co roku w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia w naszej parafii do drzwi domów pukali mali kolędnicy misyjni. Na Mszy Świętej o godz. 10.30 nastąpiło uroczyste rozesłanie kolędników, a w godzinach popołudniowych dzieci z PDM wyruszyły do mieszkańców naszej parafii, aby zanieść im Dobrą Nowinę o narodzeniu Zbawiciela i przybliżyć sytuację swych rówieśników w Amazonii. Pełne zapału i radości wyśpiewywały kolędy i dzielnie pokonywały trudy.

Monika Kania, Włoszczowa, diecezja kielecka

W środę, 26 grudnia, zgromadziliśmy się na Mszy Świętej w naszym parafialnym kościele pw. Świętego Marcina w Pacanowie. Na koniec zostaliśmy

posłani z kolędą misyjną do rodzin. Następnego dnia, podzieleni na 3 grupy, pod opieką sióstr zakonnych wędrowaliśmy od domu do domu i przekazywaliśmy życzenia Bożego błogosławieństwa, przedstawialiśmy też scenkę i prosiliśmy o wsparcie dla dzieci w Amazonii. Kolędowanie bardzo nam się podobało, parafianie przyjmowali nas serdecznie i gościnnie. Kolędowaliśmy w wielu domach osób starszych i chorych, dla których nasze odwiedziny były wielką radością. Wszyscy byliśmy zgodni, że takie spędzanie wolnego czasu jest SUPER, bo dajemy innym radość i pomagamy potrzebującym dzieciom. Za rok planujemy również włączyć się w to wielkie dzieło Kościoła.

Kolędnicy z Pacanowa z s. Bernardyną, diecezja kielecka

Kolędnicy misyjni z parafii pw. Świętej Rodziny w Lublinie odwiedzili abp. Stanisława Budzika i pracowników Kurii Metropolitalnej w Lublinie. Podczas Mszy Świętej zostali rozesłani przez księdza proboszcza Tadeusza. Głosili radosną nowinę o narodzeniu Bożej Dzieciny w kościele oraz w domach parafian. Odwiedzili też siostry zakonne i kapłanów na plebanii. Akcja Kolędników Misyjnych to piękne świadectwo wiary i miłości.

*s. Bernarda Kaczor z kolędnikami misyjnymi z par. pw. Świętej Rodziny w Lublinie,
archidiecezja lubelska*

Jesteśmy grupą dzieci, które należą do ogniska misyjnego przy parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Ścinawie. Od kilku lat bierzemy czynny udział w akcji Kolędnicy Misyjni. W niedzielę 19 stycznia otrzymaliśmy od ks. Andrzeja Pławiaka, naszego proboszcza, błogosławieństwo na misyjną kolędę. Do rodzin naszej parafii wyruszyliśmy w poniedziałek 20 stycznia. Było nas 10 kolędników i 2 opiekunów. Pogoda tego dnia była sprzyjająca. Niezbyt zimno, słonecznie, co nas tym bardziej zachęciło, aby iść i kolędować. Gościnność naszych parafian z każdym rokiem jest większa. Odwiedziliśmy mieszkańców w ich domach, byliśmy też w zaprzyjaźnionych

sklepach. Na ulicy również ludzie wrzucali nam do puszek swoje ofiary. Na koniec poszliśmy z kolędą do domu sióstr jawiżanek, odwiedziliśmy i zakolędowaliśmy siostrze Ludmile, która bardzo serdecznie nas przyjęła. Bardzo się cieszymy, że ta Boża misja przyjęła się w naszej parafii.

Kolędnicy misyjni pod opieką s. Kornelii Jurgi i p. Bogusławy Szeligi, Ścinawa, diecezja legnicka

Kolejny raz mali misjonarze z naszej szkoły wyszli na ulice Lublina jako kolędnicy misyjni. Głosili Jezusa Chrystusa, pamiętając o dzieciach Amazonii. To dla nich ofiarowali swoje modlitwy, wysiłek i ofiary zebrane podczas kolędy. Dziękujemy im, że sytuacja tych dzieci porusza ich serca i mobilizuje do pomocy. Mali misjonarze kolędowali w trzech grupach pod opieką s. Lucjany Kożak i s. Urszuli Kupczyk. W uroczystość Objawienia Pańskiego uczniowie z rodzicami uczestniczyli w Orszaku Trzech Króli. Przed królami szli paziowie z darami dla Dzieciątka.

Kolędnicy misyjni ze Szkoły Sióstr Urszulanek w Lublinie, archidiecezja lubelska

W parafii pod wezwaniem Świętej Marii Magdaleny w Sernikach kolędnicy misyjni po uroczystym rozesłaniu i pamiątkowym zdjęciu, poprzebierani w kolorowe stroje, wyruszyli w cztery strony świata, aby z kolędą na ustach zapukać do każdych drzwi.

Głosili Dobrą Nowinę o narodzeniu Zbawiciela, który przyniósł ludziom zbawienie oraz prawo miłości i przebaczenia. Przypominali też mieszkańcom swojej parafii, że są „ukochani i posłani”. „Mali misjonarze” prosili ich również o zaangażowanie się w obronę tych „najmniejszych” w Amazonii, a także zwracali uwagę na potrzebę troski o lasy i przyrodę. Wszystkim rodzinom, które przyjęły kolędników, z całego serca mówimy *Bóg zapłać!*

Kolędnicy misyjni, Serniki, archidiecezja lubelska

W dniu 6 stycznia odwiedzaliśmy rodziny zamieszkujące na terenie parafii pw. Świętego Maksymiliana Marii Kolbego w Strykowie. W krótkiej scenie przedstawialiśmy sytuację dzieci w Amazonii oraz śpiewaliśmy kolędy. Szczególną uwagę zwracaliśmy na problem wykorzystywania dzieci do pracy, często niebezpiecznej i szkodliwej dla ich zdrowia. Jednym z ich zajęć jest handel. Dzieci sprzedają turystom owoce i żywność. W tym celu podpływają maleńkimi łódeczkami do ogromnych statków i wspinają się na pokład. Moment wejścia i zejścia ze statku jest bardzo niebezpieczny. Wykonując taką pracę, ryzykują zdrowiem i życiem.

Bardzo nas cieszyło otwarcie serc parafian, którzy nie pozostali obojętni na trudności materialne dzieci w Amazonii.

*Katecheta wraz z uczniami klasy 6 b z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Strykowie,
archidiecezja poznańska*

Mali misjonarze w parafii pw. Wniebowzięcia NMP z Ostrowi Mazowieckiej w dniu 5 stycznia po raz kolejny wyruszyli do mieszkańców Starego Lubiejewa, aby z radością głosić wieść o narodzeniu Pana Jezusa. Nasze misyjne kolędowanie rozpoczęliśmy Mszą św. w Domu Katechetycznym w Starym Lubiejewie, gdzie po uroczystym błogosławieństwie wędrowaliśmy od domu do domu przedstawiając scenkę kolędniczą, prosząc o wsparcie dla dzieci w Amazonii. Miłym wyrazem wdzięczności ze strony rodzin było również obdarowywanie kolędników słodkościami i braunami. Scenkę kolędniczą przedstawiliśmy także w dniu 7 stycznia w szkole, odwiedzając w naszych klasach nauczycieli, kolegów i koleżanki. Świadectwo kolędników sprawiło wielką radość uczniom i zachęciło ich do takiej pomocy. Za rok też planujemy włączyć się w to piękne dzieło niesienia pomocy, mamy już nowych chętnych kolędników. Serdecznie dziękujemy dzieciom

za kolędniczy trud, rodzicom za pomoc i opiekę nad nami, a mieszkańcom Starego Lubiejewa za miłe przyjęcie i dzielenie się wiarą.

Anna Wróblewska, katechetka ze Szkoły Podstawowej w Starym Lubiejewie, z parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Ostrowi Mazowieckiej, diecezja łomżyńska

Nasze kolędowanie było pełne radości. Według mnie był to czas na pocieszenie innych ludzi, szczególnie smutnych i samotnych, ale także czas pomocy dzieciom w Amazonii, których życie nie rozpieszcza. Dzięki kolędowaniu dowiedziałam się też, że świat nie kończy się tylko na telefonie lub tablecie, bo najważniejszy jest człowiek, któremu trzeba zawsze spieszyć z pomocą.

Kinga z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Leśnie, diecezja pelplińska

W trakcie spotkań poznawaliśmy się coraz bardziej, również z rodzicami, którzy pomogli w przygotowaniu strojów, no i wykazali wiele serca w dowożeniu dzieci. Ksiądz proboszcz Damian z otwartym sercem słuchał, co robimy i pomagał w ustalaniu terminów i ogłoszeń w parafii. Był zawsze na tak, co pozwoliło nam szybko działać i z otwartym sercem iść w świat... Byliśmy przyjmowani ze wzruszeniem, szczególnie w drugi dzień świąt. Wielu młodych ludzi przyjechało z zagranicy na święta i byli naprawdę wzruszeni.

Po kolędowaniu nasza grupka powiększyła się o 4 osoby i jest nas już 18 osób, co następnym razem pozwoli nam podzielić się na 2-3 grupy i odwiedzić wszystkie domy w naszej małej parafii.

Kolędnicy misyjni z parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego w Leśnie, diecezja pelplińska

Zanim przyszły święta, ożywiłmy wiarę i miłość w społeczności szkolnej, to znaczy w piątek 20 grudnia wystawiliśmy jasełka, prezentację

ustną i multimedialną o życiu i potrzebach dzieci amazońskich, po której odbyła się kwesta. Wszyscy ofiarodawcy otrzymali pamiątki w kształcie płuc. W drugo dzień świąt – 26 grudnia – budziliśmy ducha misyjnego we wspólnocie parafialnej. Kolędnicy zostali przedstawieni na Mszach Świętych, rozesłani i pobłogosławieni, a na zakończenie odegrali rozszerzoną scenkę tegorocznego przesłania misyjnego. Potem były kolędy i mniej znane pastorałki, które śpiewał cały kościół z przygotowanych wcześniej śpiewniczków. Włączenie się parafian w akcję, wspólne kolędowanie i złożone ofiary pieniężne wzruszyły wszystkich.

W tym roku kolędowanie zakończyło się 28 grudnia świątecznym spotkaniem w Domu Kultury w Chwałkowie Kościelnym. Dar serca mieszkańców Chwałkowa, którzy skorzystali z zaproszenia Koła Gospodyń Wiejskich nie dla siebie, lecz na wsparcie dzieci z Amazonii, był imponujący. Był jasełkowy Teatr Cieni, występ kolędników i pełne emocji wspólne śpiewanie kolęd.

*Dzieci i młodzież ze Szkoły Podstawowej im. Powstańców Wielkopolskich
w Chwałkowie Kościelnym, archidiecezja poznańska*

W uroczystość Objawienia Pańskiego wraz z Trzema Mędrcami wyruszyliśmy w drogę, by przekazywać Dobrą Nowinę. Wpatrzeni w blask betlejemskiej gwiazdy dotarliśmy do „naszego Betlejem”, ołtarza naszej świątyni, by spotkać Zbawiciela i oddać Mu pokłon. Uczestnicząc w uroczystej Eucharystii, my, dzieci z koła misyjnego, zaprosiliśmy wszystkich do dzieła misyjnego Kościoła i otoczenia troską naszych rówieśników z całego świata, szczególnie w dalekiej Amazonii. A wracając do swoich domów ogłaszałyśmy, że narodził się Król nad królami i my Go właśnie spotkałyśmy.

Kolędnicy misyjni z parafii św. Maksymiliana w Koninie, archidiecezja poznańska

W dniu 8 stycznia kolędowaliśmy dla pacjentów Szpitala im. Przemienienia Pańskiego w Poznaniu. Był to dla nas niezwykle bezcenny i pełen radości czas. Pacjenci nie ukrywali łez wzruszenia i wdzięczności. To właśnie w takich chwilach czujemy się szczególnie posłani do głoszenia Dobrej Nowiny. Kiedyś Mahatma Ghandi powiedział: „Bądź zmianą, którą pragniesz ujrzeć w świecie”. My chcemy być taką zmianą i przemieniać otaczający nas świat, m.in. poprawiać trudny los naszych rówieśników w Amazonii.

Misyjne Koło Wolontariatu przy Szkole Podstawowej nr 3 im. Bolesława Krzywoustego w Poznaniu oraz parafii pw. Nawrócenia św. Pawła, archidiecezja poznańska

Swoje wielkie przygotowania do misyjnego kolędowania zaczęliśmy od modlitwy, a następnie od krótkiej lekcji geografii dotyczącej Amazonii.

Następnie dzieci uczyły się ról, wykonały gwiazdę i skarbonki, a ich rodzice przygotowywali dla nich piękne stroje. W uroczystość Świętej Rodziny kolędnicy wzięli udział we Mszy Świętej, a na drogę misyjnego kolędowania pobłogosławił ich sam proboszcz ks. Przemysław Kujawa, po czym wyruszyli do rodzin z Dobrą Nowiną. Dzielili się opłatkiem i przedstawiali scenkę o narodzonym Zbawicielu. Podczas kolędy nie zabrakło wzruszeń do łez, życzeń, uśmiechów oraz uścisków. Dzieci pukały do drzwi wszystkich mieszkańców, tych starszych i młodszych. Kolędowały przez trzy dni, odwiedzając również sklepy i zakład fryzjerski. Dziękowały za złożone ofiary i słodkości. Ostatnim miejscem ich wspólnej wędrówki była własna szkoła. Wszędzie, bez wyjątku, były przyjmowane bardzo serdecznie i ciepło.

Katechetka Bogumiła Nowak z kolędnikami misyjnymi ze Szkoły Podstawowej i parafii pw. Świętej Trójcy w Tuchorzy, archidiecezja poznańska

Pięknie ubrani przybyliśmy do naszego kościoła w uroczystość Trzech Króli. Na Mszy św. dla dzieci głosiliśmy radość narodzenia Pana Jezusa i zachęcaliśmy do pomocy małym mieszkańcom Amazonii. W czasie Eucharystii mieliśmy czytania, nieśliśmy dary i śpiewaliśmy kolędy. Po zakończonej liturgii zbieraliśmy ofiary do puszek na misyjne dzieło pomocy dzieciom. Rozdawaliśmy też kolędnicze pamiątki. Z misyjnym orędem poszliśmy również na spotkanie Matek Żywego Różańca, które zawsze nas oczekują i także wspierają misje, zarówno modlitwą, jak i ofiarą do naszej puszkki. Mieliśmy dużo uciechy podczas przygotowań, trochę stresu przed wystąpieniem w kościele i dużo radości na spotkaniu z paniami z Żywego Różańca. Podczas kolędowania odwiedziliśmy dom, w którym spotkaliśmy panią, która przed laty była w pierwszej grupie kolędniczej – to już prawdziwa tradycja.

*Uczniowie ZSP w Strzałkowie z opiekunką p. Ireną Mačkowiak,
archidiecezja poznańska*

W uroczystość Trzech Króli (6 stycznia) wraz z moją grupą wyruszyłem na wspólne kolędowanie. Byłem św. Józefem. Ludzie przyjmowali nas z radością i częstowali słodyczami. Pogoda była dobra, bo świeciło słońce i nie było wiatru, śniegu ani deszczu. W każdym domu śpiewaliśmy kolędy i odgrywaaliśmy wyuczoną scenkę.

Po zakończeniu kolędy poszliśmy do klasztoru, gdzie zostaliśmy ugośczeni przez siostry. Myślę, że warto było chodzić po kolędzie, bo nasi rówieśnicy z Amazonii nie mają tyle szczęścia co my tu, w Polsce. Ten dzień uważam za bardzo udany, ponieważ mogłem zrobić coś dobrego dla innych.

Dawid Woś, klasa VI, Niewiadowska, diecezja rzeszowska

Przygotowania do kolędy zaczęliśmy w listopadzie. Najpierw pracowaliśmy nad dostosowaniem scenariusza do scenek, które później mieliśmy

prezentować w domach. Musieliśmy go trochę skrócić, bo każda grupa miała zaplanowane duże rejony do przejścia. Kolejny etap to przydzielenie ról i uczenie się ich na pamięć. W grudniu tworzyliśmy czteroosobowe grupy (8) i wybieraliśmy lidera dla każdego zespołu.

Przed świętami Bożego Narodzenia przygotowaliśmy puszkę, ozdabiając je okolicznościowymi zdjęciami i napisami. Każdy uczestnik sam musiał zadbać o strój zgodny z przydzieloną rolą. 6 stycznia przygotowaliśmy oprawę liturgiczną Mszy św. Na koniec Eucharystii ksiądz proboszcz Jerzy Uchman udzielił nam błogosławieństwa, po czym udaliśmy się do „żywej szopki” przy kościele, aby wspólnie zaśpiewać kolędę „Idź ogłoś to po górach”. Następnie każda grupa udała się w wyznaczony rejon, by wypełnić powierzona misję. Każdy zespół odwiedził około 60 rodzin, zostawiając im okolicznościowy obrazek. Ludzie przyjmowali nas serdecznie i częstowali słodyczami.

Po wypełnionym zadaniu udaliśmy się do klasztoru sióstr służebniczek na ciepły poczęstunek (tosty i herbatę z cytryną), który przygotowały nam siostry. Dziękujemy naszej siostrze Ewie Żyłce za dyspozycyjność, cierpliwość i wspieranie nas.

Izabela Surowiec, klasa VII, Nienadówka, diecezja rzeszowska

Grupa misyjna w Nockowej rozpoczęła swoje kolędowanie 27 grudnia i odwiedziła mieszkańców wsi Nockowa, a dzień później mieszkańców wsi Iwierzycy.

Rodziny bardzo chętnie przyjmowały kolędników, często obdarowując ich słodyczami i owocami, a także ciepłą herbatą. Wszyscy – zarówno dzieci, jak i młodzież, a także odwiedzane rodziny – byli bardzo zadowoleni z tego-
rocznego kolędowania.

I. Kubacka, Nockowa, diecezja rzeszowska

Przygotowania do Kolędników Misyjnych rozpoczęliśmy już pod koniec listopada. Wtedy nasza katechetka Olga Mędzia-Koć przybliżyła nam sytuację dzieci Amazonii. Zaprosiła też do szkoły studentkę, która jako wolontariuszka misyjna przez 3 miesiące pracowała w Peru. Po tym spotkaniu zaczęliśmy nasze szkolne przygotowania. Zostaliśmy podzieleni na 6 grup kolędniczych. Każdy z uczestników otrzymał swoją rolę. Rodzice pomogli nam przygotować stroje, gwiazdy i skarbonki. W drugi dzień świąt zgromadziliśmy się w kościele parafialnym pw. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Domanicach na uroczystej Mszy św., w której uczestniczyliśmy z pełnym zaangażowaniem. W tym roku otrzymaliśmy dodatkowe zadanie. Mieliśmy zanieść do domów naszej parafii „Świątełko Betlejemskie”. Po błogosławieństwie i uroczystym rozesłaniu rozpoczęliśmy kolędowanie. Tradycyjnie pierwszym punktem była plebania. Ksiądz proboszcz Andrzej Filipiuk przyjął nas bardzo życzliwie. Również mieszkańcy naszej parafii przyjmowali nas z ogromną serdecznością. Z niecierpliwością czekamy na kolejny rok.

Ognisko misyjne w Domanicach Kolonii, diecezja siedlecka

Należymy do parafii pod wezwaniem Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Leopoldowie. Od jedenastu lat w czasie Adwentu przygotowujemy się do misyjnego kolędowania. Nasze kolędowanie poprzedza cały rytuał przygotowań: zrobienie strojów, gwiazd oraz skarbonek, a także wyuczenia ról scenki. W pierwszy dzień świąt Bożego Narodzenia podczas Mszy Świętej jesteśmy rozsyłani przez księdza proboszcza Bogdana Kozioła. I tak wędrujemy od domu do domu. Śpiewamy kolędy, przedstawiamy scenkę i zbieramy ofiary dla dzieci z krajów misyjnych, tym razem z Amazonii. W tym roku wyruszyło pięć grup. Wszędzie przyjmowano nas bardzo serdecznie, obficie obdarowywano słodyczami, owocami i napojami, a także ciepłą herbatą. Czuliśmy się potrzebni. Wnosiliśmy radość i sami jej doświadczaliśmy.

Wśród wielu osób zauważyliśmy ły wzruszenia. Mimo deszczu i zimna, a czasem i zmęczenia, było wiele radości i uśmiechu.

Dziękujemy dobremu Bogu za przeżycia, których doświadczyliśmy. Zebrane ofiary przekazujemy do Sekretariatu Krajowego PDMD w Warszawie, skąd trafiają do adresatów.

Ognisko misyjne z Leopoldowa, diecezja siedlecka

Już po raz drugi w uroczystość św. Szczepana do parafian w Skórcu koło Siedlec zawitali misyjni kolędnicy. W tym roku kolędownali w ośmiu grupach pod opieką księży marianów, Sióstr Córek Serca Maryi oraz rodziców, którzy wnieśli swój piękny wkład w tegoroczną akcję. Po uroczystym posłaniu na Mszy Świętej i krótkim posiłku w domu parafialnym udali się do trzech miejscowości z Dobrą Nowiną i kolędą, a także by opowiadać o potrzebach swoich rówieśników w Amazonii. Mali misjonarze, sami pełni radości, zanieśli radość Bożego Narodzenia do wielu domów.

*Kolędnicy misyjni z parafii pw. Nawrócenia św. Pawła Apostoła w Skórcu,
diecezja siedlecka*

W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia po Mszy św. o godz. 11.30 grupa kolędników misyjnych wraz z s. Anna Korbaś OSU odwiedzała domy i mieszkania naszych parafian oraz ośrodków wypoczynkowych. Mali misjonarze przedstawiali scenkę kolędniczą. W czasie ich odwiedzin dzieci wraz z rodzinami i kuracjuszami śpiewały kolędy. Niejednokrotnie na twarzach ludzi dało się zauważyć ły wzruszenia oraz wdzięczność za odwiedzenie. Wszystkim mieszkańcom, gościom i kuracjuszom pragniemy podziękować za otwarte serca, życzliwość i hojność oraz ciepłe przyjęcie w swoich domach.

Dzieci z parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Polanicy-Zdroju, ze Szkoły Podstawowej nr 2, oraz katechetka s. Anna Korbaś OSU, diecezja świdnicka

Młodzież z Zespołu Szkół nr 7 im. Komisji Edukacji Narodowej w Wałbrzychu dała świadectwo swojej wiary przedstawieniem jasełek, które przed świętami Narodzenia Pańskiego po raz pierwszy wystawiła w swojej szkole, a teraz postanowiła zaprezentować je szczawieńskiej wspólnotcie. Młodzi ludzie w liczbie 25 przyjechali z różnych części Wałbrzycha, aby dać świadectwo. Mimo jeszcze trwających ferii świątecznych znaleźli czas, by podzielić się swoimi talentami. Czas niepowtarzalny, który wzruszył niejednego parafianina, który pokazał Boga w sercu i wierze młodego człowieka. We Mszy Świętej uczestniczyły dzieci w strojach kolędników misyjnych z klas 6 Szkoły Podstawowej w Szczawnie. Postanowiły dać świadectwo całej wspólnotcie parafialnej, szkolnej, koleżeńskiej. Na koniec Mszy św. nastąpiło rozesłanie kolędników misyjnych i błogosławieństwo przez księdza proboszcza, po czym kolędnicy udali się do rodzin z naszej parafii. W każdym domu byli ciepło witani i częstowani smakołykami. Dzień, można podsumować, był rzeczywiście udany. „Zesłiliśmy z kanapy”, aby zaświadczyć o Jezusie. Wybraliśmy Jezusa jak Trzej Królowie, a wybierając daliśmy wszystkim świadectwo, jak Go kochamy, jak dobrze, że jesteśmy Jego uczniami. Serdeczne Bóg zapłać dzieciom, młodzieży, rodzicom, parafianom za pomoc w przeprowadzeniu jasełek i kolędy misyjnej.

Ks. Marcin, Szczawno-Zdrój, diecezja świdnicka

6 stycznia to Misyjny Dzień Dzieci. W parafii pw. Chrystusa Króla w Jabłonowie Pomorskim to wyjątkowy dzień, gdyż tego dnia odbywa się Orszak Trzech Króli, a po uroczystej Mszy Świętej następuje rozesłanie kolędników misyjnych. W tym roku 18 grup kolędowało na rzecz dzieci z Amazonii. Dla wszystkich kolędników to szczególnie czas, gdyż są przyjmowani i goszczeni w domach, dają świadectwo i niosą pomoc swoim rówie-

śnikom. Przygotowania do tego wydarzenia to też niezwykle i radosny czas w parafii Chrystusa Króla. Wszyscy podchodzą do tego z ogromnym entuzjazmem, więc pewnie dlatego z roku na rok w naszej parafii są piękniejsze gwiazdy, a kolędnicy prześcigają się w tworzeniu pięknych strojów.

Justyna Prajs i kolędnicy misyjni z Jabłonowa Pomorskiego, diecezja toruńska

Kolędowanie misyjne w Piastowie odbyło się 11 stycznia. Wzięły w nim udział dzieci z Koła Misyjnego mieszkające na terenie miasta, które wcześniej zgłosiły chęć uczestnictwa w tym wydarzeniu. W grupie było 9 osób. Chodziliśmy z p. Marzeną Waszczak, p. Martą Bloch oraz siostrą Elią. Odwiedziliśmy 17 rodzin. Czasem odległości między domami były duże, ale my się nie poddawaliśmy, ponieważ wiedzieliśmy, że dzieci z Amazonii potrzebują naszej pomocy. Podczas drogi śpiewaliśmy kolędy i każdy nas słyszał. Ludzie machali nam z okien, a jeden pan zatrzymał się i zrobił sobie z nami zdjęcie. W domach częstowano nas ciasteczkami, cukierkami i innymi słodyczami, a my na pamiątkę zostawialiśmy ulotkę z informacją na temat dzieci w Amazonii.

Kolędowanie bardzo mi się podobało, ponieważ lubię pomagać. Wiem, że dzieci w Amazonii, ale nie tylko one, potrzebują pomocy, dlatego wszystkich serdecznie zachęcam do wspierania ich.

Julia Kadzikiewicz, klasa VIa, Piastów, archidiecezja warszawska

W dniu 11 stycznia w naszej parafii po raz kolejny odbyło się kolędowanie misyjne. W tym roku pomagaliśmy dzieciom w Amazonii. Razem z naszymi paniami przygotowaliśmy krótkie jasełka o Bożym Narodzeniu, życiu dzieci w Amazonii i pomocy innym.

Przebraliśmy się za Maryję z Dzieciątkiem, Józefa, aniołów i królów oraz amazońskie dziecko z papugą.

Ksiądz Proboszcz pobłogosławił nas na drogę i wyruszyliśmy. Ludzie na ulicy uśmiechali się do nas i interesowali się naszą akcją. Odwiedziliśmy 17 rodzin. W każdym domu byliśmy bardzo miło przyjmowani i goszczeni. Wszyscy chętnie nas słuchali i ofiarowywali datki na misje. Po kilku godzinach kolędowania wracaliśmy zmęczeni, ale szczęśliwi, że mogliśmy pomóc innym.

Zachęcam wszystkich, aby w przyszłym roku kolędowali razem z nami!

Lucja Ługowska, Piastów, archidiecezja warszawska

Był zimny i mokry dzień, a my nieśliśmy radość ludziom młodszym, starszym i chorym. Kolędowaliśmy dla naszych potrzebujących rówieśników w dalekiej Amazonii. Chodziliśmy po ulicach i śpiewaliśmy kolędy, niosąc radość z narodzin Pana.

Wojciech Furmański, Piastów, archidiecezja warszawska

Kolędowaliśmy 11 stycznia. Najpierw u księży z naszej parafii, a potem w domach parafian. Tego dnia było bardzo zimno. Wszystkie rodziny, które nas przyjmowały, były bardzo miłe. W wielu domach były fajne zwierzątka. Kiedy chodziliśmy, spotkaliśmy po drodze różnych ludzi np. pana, który chciał sobie z nami zrobić zdjęcie i przyjąć nas do swojego domu, ale jechał załatwić pilne sprawy. Gdy dowiedział się, na jaki cel kolędujemy, też złożył ofiarę do naszej skarbonki. Byliśmy również u mojej nauczycielki p. Sylwii, która ma ładnego kotka, ale nas się bardzo bał. Później odwiedziliśmy chorego pana, który leżał w łóżku. Co roku do niego chodzimy. Pod koniec poszliśmy jeszcze do sióstr i to był nasz ostatni dom. Potem wróciliśmy do salki, aby się rozebrać i skończyliśmy kolędowanie w 2020 r.

Ola, Piastów, archidiecezja warszawska

Po raz kolejny nasze dzieci przyłączyły się do projektu Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci i wyruszyły z kolędą misyjną. Ubrane w kolorowe chusty, z Maryją niosącą Niemowlę, Józefem i aniołami, odwiedzały mieszkańców wsi należących do naszej parafii, tzn. Ostrowik, Zabraniec, Trzcinę, a dodatkowo Krubki i Małków. Z reguły przyjmowano je z entuzjazmem i serdecznością, ale były też domy, których mieszkańcy nie życzyli sobie wizyty kolędników. I niestety z roku na rok takich domostw jest coraz więcej. Opuszczając tych ludzi, modliły się za nich, polecając ich Bogu, po czym pukały do następnych drzwi. Dzieci kolędowały przez trzy dni. W przyszłym roku planujemy utworzenie grupy kolędników misyjnych z młodszych dzieci, które teraz na swoich starszych kolegów patrzyły z zazdrością.

*Izabela Malinowska i kolędnicy misyjni z parafii pw. Chrystusa Miłosiernego
w Zabrańcu, diecezja warszawsko-praska*

Od samego rana w dniu 30 grudnia kolędnicy ze Szkoły Katolickiej im. Księdza Jana Twardowskiego w Ząbkach kolędowali w okolicach ulicy 11 Listopada. Opowiadaliśmy ludziom o narodzeniu Pana Jezusa. Bardzo dużo osób otwierało nam domy. Wszyscy chętnie słuchali naszego krótkiego przedstawienia. Wrzucali pieniądze do puszeki, którą przeznaczyliśmy dla potrzebujących dzieci w Amazonii.

Natalia N. kl. Vb, Ząbki, diecezja warszawsko-praska

Bardzo mi się podobało kolędowanie, ponieważ ludzie byli szczęśliwi i chcieli pomagać. Ja też byłem szczęśliwy, że możemy pomóc dzieciom w Amazonii.

Kazimierz G. kl. Vb, Ząbki, diecezja warszawsko-praska

Chociaż było zimno, to uważam, że warto było. Bardzo podobało mi się ogłoszenie narodzenia Pana Jezusa, a jednocześnie pomaganie cierpiącym z niedostatku dzieciom w Amazonii.

Ela B kl. Vb, Ząbki, diecezja warszawsko-praska

W niedzielę, 29 grudnia, o godz. 11.30 w czasie Mszy św. w kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Ząbkach miało miejsce błogosławieństwo i rozesłanie kolędników misyjnych. Dokonał tego ks. Maciej Będziński, sekretarz krajowy PDRW i PDPA. A my z radością przyjęliśmy to błogosławieństwo na trud podjętej misji.

Rankiem następnego dnia wyszliśmy do mieszkańców Ząbek. Na początku odwiedziliśmy dyrektorkę naszej szkoły s. Marię Agnieszkę Chrapek i jej współpracowników. Potem dzwoniliśmy do poszczególnych domów i tam gdzie nam otworzono, śpiewaliśmy kolędy i przedstawialiśmy scenkę. Były to bardzo dobre i radosne spotkania. Kolędowanie zakończyliśmy w Pallotyńskim Sekretariacie Misyjnym Prowincji Chrystusa Króla. Zostaliśmy bardzo serdecznie przyjęci, hojnie obdarowani i zaproszeni na kolejne kolędowanie.

W dniu 7 grudnia śpiewaliśmy kolędy na korytarzach i w klasach naszej szkoły. Wszędzie byliśmy przyjmowani i z uwagą wysłuchani. Siedem dni później udaliśmy się do szpitala w Drewnicy, by również chorym zanieść radosną wieść o narodzeniu Jezusa. Przedstawiliśmy scenkę kolędniczą, a potem wspólnie śpiewaliśmy kolędy. Obdarowaliśmy ich też własnoręcznie zrobionymi pierniczkami. Było to naprawdę miłe spotkanie. Dziękujemy wszystkim za serdeczne przyjęcie i do zobaczenia za rok.

Kolędnicy z Publicznej Katolickiej Szkoły Podstawowej im. Ks. Jana Twardowskiego w Ząbkach, diecezja warszawsko-praska

Najbardziej podobało mi się, jak poszliśmy do Drewnicy, do szpitala, ponieważ chorym ludziom mogliśmy dać odrobinę szczęścia i wzruszenia. Niektórzy byli bardzo szczęśliwi i nawet płakali z radości.

Emilka K. kl. Vb, Ząbki, diecezja warszawsko-praska

W tym roku trud kolędowania misyjnego podjęliśmy po raz szósty. Kolędowanie poprzedził cykl spotkań, na których poznawaliśmy kraje Amazonii i problemy ekonomiczne ich mieszkańców. W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, w uroczystość św. Szczepana, uczestniczyliśmy we Mszy św., która zakończyła się uroczystym błogosławieństwem i rozesłaniem. Kolędowaliśmy trzy dni, odwiedzając domy w Boniewie i w pobliskich wioskach oraz w sąsiedniej parafii Lubominie, a także Urząd Gminy, Bank Spółdzielczy i Ośrodek Zdrowia. Podczas naszej wędrówki doświadczaliśmy uczucia zimna, deszczu i wiatru. Jednak radość z dzielenia się wiarą i dobrem z innymi była o wiele większa. W uroczystość Trzech Króli dziękowaliśmy Panu Bogu za czas kolędowania. Ksiądz proboszcz podziękował nam osobiście słodkim poczęstunkiem na plebanii.

Kolędnicy misyjni z katechetką Elżbietą Woźniak, parafia pw. NNMP w Boniewie, diec. włocławska

Kolędowaliśmy dwa dni... w kościele, w szpitalu, w szkole, w domach rodzinnych i... było warto! Kolędowaliśmy, bo mamy świadomość, że nie wszystkie dzieci mają takie szczęście jak my. Dlatego mali mieszkańcy naszej parafii (LSO, scholka dziecięca „Ottonutki” oraz Oaza Dzieci Bożych) jako prawdziwa „perełka” miłości dokonali wspaniałego dzieła. Wśród licznych obowiązków szkolnych i domowych poświęcili swój czas, aby nauczyć się

tekstu, znaleźli czas na próby, oddali swoje talenty, pomysły, siłę i energię, aby nieść pomoc swoim rówieśnikom.

Z serca dziękujemy wszystkim, którzy ugościli nas w swoich domach oraz podzielili się swoim „groszem” dla tych najuboższych!

„Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40). Niech Pan wam błogosławi!

*Ks. Przemek z dziećmi i młodzieżą z parafii Świętego Ottona w Pyrzycach,
diecezja szczecińsko-kamieńska*

Po raz trzeci grupa misyjna z parafii Strzyżów k. Hrubieszowa wyruszyła z orędiem o Bożym Narodzeniu do wszystkich ludzi dobrej woli. Tegoroczne kołędowanie nie było dla nas łatwe. Pierwszy raz nie udało się zachęcić większej liczby dzieci tak, żeby stworzyć przynajmniej dwie grupy kołędników. Jednak zapal niektórych był tak wielki, że nie poddawały się ani na moment. I tak sześć osób przez kilka dni, zwłaszcza te świąteczne, odwiedziło około dwustu rodzin naszej niewielkiej parafii. Najważniejsze jednak było to, że mogliśmy ogłosić ludziom Boże narodzenie oraz pomóc dzieciom w Amazonii. Wszystkich, którzy otworzyli dla nas serca i domy, niech Pan Jezus błogosławi!

Ks. Michał Efnar, parafia Strzyżów k. Hrubieszowa, diecezja zamojsko-lubaczowska

Z kołędą oraz uśmiechem na ustach pukaliśmy do domów i śpiewaliśmy najpiękniejsze kołędy. Jesteśmy bardzo wdzięczni parafianom. Wierzimy, że taka akcja nie tylko pomoże ubogim i potrzebującym dzieciom, ale również poszerzy horyzonty naszych serc i rozbudzi ducha misyjnego.

*Harcerze ze Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej w Skierbieszowie,
diecezja zamojsko-lubaczowska*

UWAGA! Okres rozliczeniowy ofiar z Kołędników Misyjnych na projekt roku (grudzień/styczeń) kończy się 31 stycznia z uwagi na potrzebę przekazania sprawozdań do Sekretariatu Generalnego PDMD w Rzymie, gdzie rozpatrywane są projekty złożone przez misjonarzy z całego świata.

Aby wziąć udział w projekcie roku 2020/21 (masajskim dzieciom) ofiary z kolędowania misyjnego należy wpłacić do Dyrekcji Krajowej PDM do końca stycznia 2021. Po upływie tego terminu zostaną one wliczone do projektu kolejnego roku.

numer rachunku odbiorcy	72102010130000010200027169
numer rachunku odbiorcy c.d.	
odbiorca:	Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa
kwota:	
wpłacający:	
imię	
nazwisko	
ulica	
kod poczt.	
mięscowość	

Powód / pokwitowanie dla zleceniodawcy

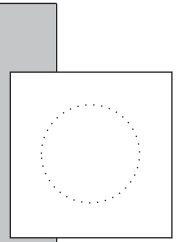
Polecenie przelewu / wpłata gotówkowa

nazwa odbiorcy	Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci	
nazwa odbiorcy c.d.	Skwer Kard. Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa	
k.s.	nr rachunku odbiorcy	kwota
72102010130000010200027169		
	W P * PLN	
nr rachunku zleceniodawcy (przelew) / kwota słownie (wpłata)		
nazwa zleceniodawcy		
nazwa zleceniodawcy c.d.		
tytułem	KM dla Masajów	
tytułem c.d.		

odcinek dla banku zleceniodawcy

Stempel
dzienny

pieczęć, data i podpis(y) zleceniodawcy na ostatnim blankiecie

Opłata:

DODATEK

OBOWIĄZKI PRZY ŻŁÓBKU

(do wycięcia)

JAGNIĄTKA

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **JAGNIĄTEK** ofiarowanych Jezusowi przez pastuszków.

Bądź łagodny i dobry, by przez Ciebie wszyscy mogli poznać, jak dobry jest Bóg.

WIELBŁĄDY

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WIELBŁĄDÓW**, które przyniosły do stajenki dary królewskie.

*Chętnie służ innym pomocą i swoim czasem. Nie zanie-
dbuj życzliwości.*

WÓŁ

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WÓLU**, który nie wydawał głosu, aby nie przestraszyć Bożego Dzieciątka.

Bądź uważny na innych, słuchaj ich i pamiętaj o ich potrzebach.

OSIOŁEK

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **OSIOŁKA**, który spokojnie niósł Maryję i cierpliwie ogrzewał Dzieciątka.

*Przychodź z pomocą każdemu, kto Cię o nią poprosi.
Staraj się, by dzięki Tobie świat stawał się lepszy.*

ŻŁÓBEK

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **ŻŁÓBKĄ**.
Przytulaj Jezusa modlitwą i nie żałuj czasu na spotkanie z Nim w Eucharystii! W ten sposób odkryjesz, jak dobrze jest być przyjacielem samego Boga.

SIANKO

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **SIANKA**.
Usuń ze swojego postępowania wszystko, co może zranić Boże Dzieciątko.

PIELUSZKI

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PIELUSZEK**, które chroniły Nowonarodzonego Króla przed zimmem.

Ze swoją rodziną przyjdź z pomocą bezdomnemu lub innemu ubogiemu, a sprawisz radość samemu Jezusowi.

WELON NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **WELONU NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**, który często okrywał Dzieciątko Jezus.

Kiedy tylko możesz, przychodź otaczać Jezusa miłością, aby nie czuł chłodu obojętnych serc.

SUKIENECZKA

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **SUKIENECZKI**, w którą Maryja ubrała Dzieciątko.

Jezus bardzo liczy na to, że przez modlitwy i drobne ofiary przyjdiesz z pomocą dzieciom cierpiącym głód i niedostatek.

PLASZCZ ŚW. JÓZEFA

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **PLASZCZA ŚWIĘTEGO JÓZEFA**, który osłaniał Jezusa i Maryję przed chłodem i deszczem.

Staraj się, by nic w Tobie nie sprawiło im cierpienia.

LASKA ŚW. JÓZEFA

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **LASKI ŚWIĘTEGO JÓZEFA**, którą podpierала się Najświętsza Panna, niosąc Boże Dzieciątko.

Podtrzymuj słabych życzliwym słowem, dodawaj im odwagi i bądź podporą tych, którzy cierpią.

KADZIDŁO

Będziesz przy żłóbku spełniał/a obowiązek **KADZIDŁA**.

Bądź wierny codziennej modlitwie.

MIRRA

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **MIRRY**.
Ofiaruj Jezusowi male przykrości dnia codziennego za papieża i dzieło misyjne Kościoła.

ZŁOTO

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **ZŁOTA**.
Podziękuj Jezusowi za swoje talenty i pomyśl, jak je wykorzystać dla misji.

SŁOŃCE

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **SŁOŃCA**,
które ukazało się na horyzoncie, aby oświecić świętą
stajenkę.

*Świeć zawsze dobrym przykładem i zapalaj innych do
misyjnego działania.*

GWIAZDA

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek
GWIAZDY, która prowadziła *Mędrców do Jezusa*.
Bądź wytrwały i dotrzymuj obietnic.

KSIĘŻYC

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek
KSIĘŻYCA, który skromnie rozjaśniał noce Jezusa
i „pozwolił” błyszczeć gwiazdzie betlejemskiej.

Zauważaj w innych dobro i ciesz się ich osiągnięciami.

NOC

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **NOCY**,
która swym cieniem otoczyła tajemnicę Bożego
Narodzenia.

*Strzeż sekretów, nie oceniaj innych, gdy trzeba umieć
zamilknąć, by nie krzywdzić słowem.*

CIEPŁO

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **CIEPŁA**,
którym Maryja i Józef starali się ogrzać Dzieciątka
Jezus.

*Używaj często słów: „kocham”, „proszę”, „dziękuję”
i „przepraszam”.*

MLEKO

Będziesz przy złóbku spełniał/a obowiązek **MLEKA**,
z którego przyrządzono pokarm dla Bożego Dzieciątka.

Zauważaj potrzeby innych i bądź chętny do pomocy.

PISZCZAŁKI PASTUSZKÓW

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **PISZCZAŁKI PASTUSZKÓW**, która sprawiała, że Dzieciątko Jezus się uśmiechało.

Szukaj sposobów, by każdego dnia na twarzy przynajmniej jednej osoby „zagościł” uśmiech.

LEN

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **LNU**, z którego Najświętsza Maryja Panna utkła ubranko dla Dzieciątka Jezus.

Zaprosz Maryję do serca swojego i swojej rodziny, by uczyla Was, jak kochać Jezusa i drugiego człowieka.

WRZECIONO

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **WRZECIONA**, na którym Najświętsza Maryja Panna utkła ubranko dla Dzieciątka Jezus.

Bądź „narzędziem” pokoju i dobroci wszędzie tam, gdzie Bóg zechce Cię posłać.

DZBAN

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **DZBANA**, w którym stała woda do użytku Świętej Rodziny.

Przyjmij z miłością wszystko, co Bóg czyni z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie.

PASTERKA

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **PASTERKI**, która przyłączyła się do pasterzy, aby powitać Dzieciątka Jezus.

Módl się za misjonarzy i misjonarki, i przychodź im z pomocą, o ile tylko będziesz mógł/a.

GOŁĄBKI

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **GOŁĄBKÓW**, ofiarowanych Świętej Rodzinie przez pasterzy.

Bądź dzieckiem pokoju. Wszędzie, gdzie to możliwe, wprowadzaj pokój, zgodę i miłość.

KOGUT

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **KOGUTA**, który pierwszy powitał śpiewem jutrzeńkę narodzenia.

Uczcij codziennie Jezusa i daj Go poznać innym.

MIOTŁA

Będziesz przy zióbku spełniał/a obowiązek **MIOTŁY**, którą zrobił św. Józef, by posprzątać stajenkę.

Oczyszczaj swoją duszę ze wszystkiego, co ją plami. Nie zaniedbuj sakramentu pokuty i pojednania.

NAJŚWIĘTSZA MARYJA PANNA

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY**, która najlepiej знаła potrzeby Dzieciątka Jezus i otaczała Je wielką miłością.

Kochaj Jezusa z całego serca i w modlitwie przynos Mu potrzeby dzieci całego świata.

ŚW. JÓZEF

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO JÓZEF**A, który troskliwie czuwał nad Maryją i małym Jezusem.

Służ pomocą! Dla każdego miej dobre słowo i życzliwy uśmiech.

ANIOŁOWIE

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **ANIOŁÓW**, którzy nad stajenką betlejemską wyśpiewali Bożą chwałę i nie dali przespać pasterzom tej wielkiej noey.

Bądź apostołem Pana Jezusa w swojej rodzinie, szkole i w każdej sytuacji.

ŚW. GABRIEL

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO GABRIELA**, który pomagał Maryi pielęgnować Dzieciątka Jezus.

Bądź opiekuńczy i troskliwy wobec słabszych i tych, którzy są smutni.

ŚW. MICHAŁ

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO MICHAŁ**A, który ochraniał Dzieciątka Jezus i strzegł Świętej Rodziny.

Módl się za swoją rodzinę i za wielką rodzinę Kościoła, aby nikt i nic nie odłączyło nas od Jezusa.

ŚW. RAFAŁ

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **ŚWIĘTEGO RAFAŁ**A, który oddalał choroby od stajenki.

Oddalaj grzech od swego serca i nie daj się pokusom.

PASTUSZKOWIE

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **PASTUSZKÓW**, którzy za rozkazami anioła idą do stajenki, w której czeka na nich cud Bożej miłości.

Bądź posłuszny rodzicom, opiekunom i wychowawcom. Zaufaj im, a zobaczysz, ile dobra dzieć się będzie przez Ciebie.

STAJENKA

Będziesz przy złóbkę spełniał/a obowiązek **STAJENKI**, która ochraniała ukochanego Jezusa.

Bądź gościnnie i otwarty na innych, a Pan Jezus będzie się dobrze czuł w Twoim sercu.

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	3
Przygotowanie Kolędników Misyjnych.....	5
Odcisnij ślad na kartach historii PDMD	8
Zaświadczenie rodzica/prawnego opiekuna na udział w akcji Kolędników Misyjnych.....	10
Zezwolenie na publikację wizerunku	11
Ankieta.....	12
Informacje o Maasajach	13
Katecheza dla dzieci klas I-III przygotowująca do Kolędników Misyjnych.	16
Katecheza dla dzieci klas IV-VI przygotowująca do Kolędników Misyjnych.	20
Liturgia rozesłania kolędników misyjnych	25
Z kolędą w domu – scenka	30
Liturgia w uroczystość Objawienia Pańskiego	33
Obrzęd przyjęcia dzieci do Papieskiego Dzieła Misyjnego	38
Jasełka misyjne.....	40
Misyjne obowiązki przy żłóbku	52
Podsumowanie finansowe ubiegłorocznej akcji „Kolędnicy Misyjni Dzieciom Amazonii”	58
Tak kolędowaliśmy w ubiegłym roku.....	59